

[Mr. Speaker]

[3rd May 1957]

I fix 12 noon on Saturday, the 4th May 1957, as the time within which nomination papers of candidates for election to the House Committee should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 2 p.m. on Saturday, the 4th May 1957. I also fix 5 p.m. on Saturday, the 4th May 1957, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, 11, a poll will be taken on Tuesday, the 7th May 1957, between the hours of 11 a.m. and 1-30 p.m.

VI.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. SPEAKER : We may now proceed to the next item on the Agenda, viz., Discussion on Governor's Address.

I have to make an announcement in this regard. Amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address will be received by the Secretary up to 6 p.m. to-day. There will be a general discussion on the Governor's Address to-day. The amendments given notice of will be moved on the 4th May 1957. The Leaders of Parties will speak on the 6th May 1957 and the Hon. the Leader of the House will reply to the debate on the afternoon of the 6th May and voting . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have to make a submission. In view of the fact that there was a proposal not to hold a sitting on the 6th May, I have fixed up a meeting at 3 p.m. on the 6th. So, the Leaders of Parties may speak on the forenoon of the 6th and I may be permitted to reply on the forenoon of the 7th. If necessary, one of the Leaders of Parties may also speak on the forenoon of the 7th.

MR. SPEAKER : On the 6th afternoon, do we meet?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We don't meet; that is my proposal.

MR. SPEAKER : The leaders of parties will speak on the forenoon of the 6th May and the Hon. the Leader of the House will reply to the debate on the forenoon of the 7th. Voting on amendments will take place after 12 noon on the 7th. I suppose that is generally agreed.

The hon. Member Sri Vedaratnam Pillai will now move the Motion standing in his name.

* SRI A. VEDARATNAM PILLAI : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“ That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 1st May 1957.”

3rd May 1957] [Sri A. Vedaratnam Pillai]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த அவைக்குப் புதியவன் இல் லாதபோதிலும், கடந்த ஐந்து ஆண்டுகள் நான் இங்கு இல்லை. எனவே, ஒருவகையில், புதியவன் ஆவேன். இந்த நிலையிலே நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் இங்கு நிகழ்த்திய அந்த உரைக்கு வாழ்த்து உரை வழங்கும் அந்தப்பேறு நான் பெற்றமைக்குப் பெரிதும் மகிழ்வு எய்துகிறேன். கவர் னர் அவர்களுடைய உரை மிக ரத்தினச் சுருக்கமாக இருந்தபோதிலும், பல பெரிய விஷயங்களை மகத்தான விஷயங்களை, அடக்கியுள்ளது, அது என்று கூறவிரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உரையைப்பற்றி கூறவேண்டுமானால், நம்முடைய வள்ளுவர் பெருமான் கூறிய கருத்துக்கு ஒத்ததாகும் அவ்வுரை என்று முதலிலேயே கூறவிரும்புகிறேன். அதாவது,

பல சொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற்
சிலசொல்லல் தேற்ற தவர்.

என்பதற்கிணங்க, அவர்கள் சொல்லவேண்டிய விஷயங்கள் அனைத்தையும், மகத்தான பெரிய விஷயங்களை யெல்லாம் அடக்கி சுருக்கமாக, அவர்களுடைய உரையில் நிகழ்த்தியிருப்பதைக் கூர்ந்து கவனித்தால் தெரியவரும்.

உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும், இந்த நிலப்பிரச்சினை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்துவருகிறது. எத்தனையோ நாடுகள் அந்தப் பிரச்சினை யைத் தீர்ப்பதற்கு இன்னும் வழி தேடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அதற்கு யாரும் ஒரு நல்ல முடிவு கண்டதாக கூறுவதற்கில்லை. நம் முடைய இந்த சபை கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் சிறந்த முடிவு ஒன்றை கண்டார்கள். எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக நிலம் தங்களுக்குச் சொந்தம், தாங்கள் இஷ்டப்படி உழவளை நடத்தலாம் என்றிருந்த வழக்கத்தை மாற்றி, உழவனுக்கு நிலத்தில் நிரந்தரமான பாத்தியதையை ஏற்படுத்தி னார்கள்; நிலச் சொந்தக்காரருக்கு நிலத்தில் எவ்வளவு உரிமை உண்டோ, அதைவிட அதிகமாக உழுத விவசாயிக்கும் உண்டு என்ற ஒரு சிறந்த முடிவை கடந்த சட்டசபை நிறைவேற்றியதை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளலாம். அதைக் காட்டிலும் மேலாகச் சிறந்த ஒரு விஷயத்தை கவர்னர் பெருமான் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் எல்லோரும் மகிழ்வுடன் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு பெரிய விஷயம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உலக நாடுகளில் இந்த விஷயத்தில் கையாண்ட முறையையும் நம் நாடு இந்த நிலப்பிரச்சினையில் கையாண்ட முறையையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் இதற்கு இணையாக எந்த நாட்டிலும் யாரும் கையாண்டது இல்லை என்று கூறினால் அதில் தவறு இல்லை. இந்த நாட்டின் மிகப் பெரும் பகுதியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அதாவது 632 நபர்களிடையே நிலம் குவிந்து கிடந்ததை ஒழிப்பதற்கு சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் கையாண்ட முறை யாரும் கண்டு அறியாத முறை. யாருடைய மனமும் புண்படாத வகையில் அந்தப் பெரிய பிரச் சினையை அவர் தீர்த்திருக்கிற விஷயம் எல்லோருக்கும் தெரியும். எத் தனையோ நூற்றாண்டுகளாக தம்முடைய சொந்த ஏகபோக உரிமையாகக் கையாண்டு நிலங்களை அவர்களே மனமுவந்து கொடுக்கும்படியாக அவர் செய்தார். நாமும் கூட இந்தச் சட்டசபையிலே பல ஜமீன்தார்களின் மந்திரியாக இருந்தபோதிலும், காங்கிரஸ் சட்டசபை அங்கத்தினர்களில் பலருக்கு பல ஜமீன்கள் இருந்தபோதிலும், இந்தப் பிரச்சினையின் அவசியத்தை உணர்ந்து சென்ற காலத்தில் ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு மசோதாவை மிகவும் தைரியமாகக் கொணர்ந்து அந்த ஜமீன்தார்களின் அங்கிகாரத் துடன் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்பது சாதாரண விஷயம் அல்ல.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நமது ஆசார்ய வினோபா பாவேஜி நம் தமிழ் நாட்டுக்கு விஜயம் செய்தது நம் பாக்கியம் என்று கூற விரும்புகிறேன். நாம் செய்யவிருந்த சீர்திருத்தத்தை அவர்க ளுடைய இயக்கம் மிக எளிதாக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அவர் களுடைய விஜயத்தினால், சுமார் 250-க்கு அதிகமாக முழு கிராமங்களே தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. சென்றவிடமெல்லாம் பூர்ண குடும்பத்தோடு அவர்களை வரவேற்றார்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அத்தனை பேரும் சக்திக்கு இயன்ற அளவு நிலதானம் கொடுத்து இயக்கத்தை பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இந்த நிலப்பிரச் சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அதுஒன்றே போதுமான சான்று என்று கூறலாம்

[Sri A. Vedaratnam Pillai]

[3rd May 1957]

நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வினோபாஜி ஆரம்பித்திருக்கிற இயக்கத்துக்கு இன்றுவரை இயன்ற அளவு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர, அதற்கு நிலம் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னது கிடையாது, அதை மறுத்தவரும் யாரும் இல்லை. கிராம தான இயக்கம் அந்தக் கட்டத்தைத் தாண்டி, பிரக்கா தானம், தாலூகா தானம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைக்குவந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்தப் பிரச்சினை எவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினை என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் தேடவேண்டிய அவசியமில்லை.

நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்ற விஷயத்திற்கு நம்முடைய அண்ணல் காந்தியடிகள் சொன்ன பதிலைக் காட்டிலும் சிறந்த பதிலை இன்னொருவர் எவரும் தரமுடியாது. உழவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்று நம்முடைய நாட்டின் தந்தை முன்பே கூறியிருக்கிறார். அதற்கிணங்க இன்றைக்கு வினோபாஜி ஆரம்பித்திருக்கிற இந்த மகத்தான இயக்கம் உலகமே பார்த்துப் பிரமிக்கின்ற இயக்கம்; உலகத்திலுள்ள வேறு எந்த நாடும் ஆரம்பிக்க முன்வராத ஓர் இயக்கம்; இந்த இயக்கம் மற்றவர்களுக்கு ஒரு சீரிய வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இப்போது, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அடுத்த படியாக செய்ய வேண்டிய காரியத்தைப் பற்றி, கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம். நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டவேண்டியதின் அவசியத்தைப் பற்றி அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திர இந்தியாவில் ஏழை எளியவர்கள், கஷ்டப்படுகிறவர்கள், பட்டினிகிடப்பவர்கள் முதலியவர்களே இல்லாமல் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய முதலான கடமை. அந்த நிலையை எய்துவதற்கு இந்தநாட்டில் மிக மகத்தான சாதனமாக இருப்பது நிலம். வேறெந்த தொழிலையும்விட, வேறெந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டபோதிலும் கூட, இத்தனை கோடிக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வை உன்னதமாக்குவதற்கு, அவர்களைப் பட்டினிப் பிணியிலிருந்து, கஷ்டத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு நிலத்தைப் போன்ற சிறந்த சாதனம் இன்னொன்று இல்லையென்று நாம் எளிதில் கூறலாம். எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் நாம் தேசிய உடைமை யாக்கி வந்திருக்கிறோம். அவைகளின் மூலம் நாம் அடையக் கூடிய பலனைக் காட்டிலும் அதிகமாக நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்த்த வகையில் நாம் அடைந்து வருகிறோம். வறுமைப் பிணியை ஒழிக்க நாம் நிலம் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை மிகச் சிறந்த விஷயம். மிகச் சிறந்த சாதனமேயுடனே என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த நிலப் பிரச்சினையை இந்த அரசாங்கம் தீர்த்து வைக்கும்போது எந்த விதமான பலாத்காரத்தையும் உபயோகப்படுத்தவில்லை. புத்தர் எண்ணும் கொல்லாமை போன்ற பலாத்காரம் கூட இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. பிறரை நோக்கும்படியாகச் சொல்லாமல் ஹிம்ஸை இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். புத்தர் கையாண்ட அஹிம்ஸை முறையைக் காட்டிலும் நமது காந்தியடிகள் மிகச் சிறந்த முறையைக் கையாண்டு வந்தது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அந்த முறையில்தான் இப்பொழுதும் நடந்து வருகிறது. பிறர் மனம் புண்படும்படி பேசுவதுகூட ஹிம்ஸையாகக் கருதப்படலாம் என்று காந்தியடிகள் கூறியிருக்கிறார். யாரையும் புண்படுத்தாமல் அவரவர்கள் தாமதமாகவே மனமுவந்து கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இப்பொழுது நிலங்களை அடைந்து வருகிறார்கள். யாரிடத்தில் தங்கள் தேவைக்கு அதிகமான நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை அவர்கள் தாங்களாகவே மனமுவந்து கொடுக்கும்படியாகத் தான் கேட்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படித் தாங்களாகவே மனமுவந்து கொடுக்கப்படும் நிலங்களும் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய மகத்தான இயக்கத்தை இப்பொழுது நடத்தி வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு இயக்கத்தை எல்லா மக்களும் ஒருவரகூட எதிர்க்காமல் ஆதரித்து இந்நாட்டு மக்கள் அவ்வளவு பேர்களும் ஏகமனதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இந்த இயக்கத்திற்கு எவ்வளவு ஆதரவு கிடைத்திருக்கிறது என்பதிலிருந்தே நன்றாகத் தெரியவரும். தங்களுடைய தேவைக்கு அதிகமான நிலத்தை நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக்

3rd May 1957] [Sri A. Vedaratnam Pillai]

கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்றுகருதி தங்கனிடமுள்ள அதிகப் படியான நிலத்தைக் கொடுத்து உதவி இருக்கிறார்கள். இந்த இயக்கம் அப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இது எப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியமான இயக்கம் என்பதுபற்றி நான் கூறத் தேவையில்லை.

அடுத்தபடியாக நம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த திட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நாம் எல்லோரும் ஏகமனதாக வரவேற்கத்தக்க விஷயம் அது. அது மிகவும் சிறந்த ஒரு விஷயம் என்பதைப்பற்றிக் கூறத் தேவையில்லை. வாழ்க்கையில் மிருகங்களைத் தவிர மனிதனுக்குத் தான் மற்றவர் படும் கஷ்டத்தைக் கண்டு மனமிரங்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது. கஷ்டப்படுகிறவனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனிதனுக்கு இருக்கிறது. உலகத்திலுள்ள மிருகத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா மனிதனுக்கும் அப்படிப்பட்ட ஒரு இயற்கை குணம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இரக்கம் எல்லோரிடத்திலும் காணப்படுவது இல்லை. அப்படிச் சொன்னால் அதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. ஒவ்வொருவனுக்கும் நியாயமான இரக்கம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். மனிதனுக்கு அப்படிப்பட்ட இரக்கம் இல்லையானால் அப்படிப்பட்ட இரக்கத்தை அரசாங்கம் தான் அதை உண்டுபண்ண வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையைத்தான் அரசாங்கம் இப்பொழுது கடைப்பிடித்துக் கொண்டுவருகிறது என்று கவர்னர் பெருமான் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதை எல்லோரும் ஏகமனதாக ஒப்புக்கொள்வார்கள், அதை ஆதரிப்பார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்பலாம். அப்படிப்பட்ட இயக்கத்தைத் தான் ஆச்சாரிய வினோபாவே அவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார். அவர் ஆரம்பித்திருக்கிற அந்த இயக்கத்தைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது ஒரு நல்ல விஷயம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக் காட்டவேண்டியதேயில்லை. அந்த இயக்கத்தை எல்லோரும் நிச்சயமாக முழு மனதுடன் ஆதரிப்பார்கள் என்பதை நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந் நாட்டில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற பிரச்சினை, ஒரு மகத்தான பிரச்சினை அது என்று கூடசொல்லலாம். இந்நாட்டு மக்களிடம் இருக்கக்கூடிய வறுமையைப் போக்கவும் மக்களிடத்திலுள்ள வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரும் முயற்சிகளைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக நடத்திவருகிற இயக்கங்களான சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம், கிராம அபிவிருத்தி திட்டம் போன்ற பல இயக்கங்கள் மூலமாக இதுவரையில் கிராமவாசிகளிடத்திலுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கி அவர்களுக்கு வேலைகொடுப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட இயக்கத்தை சர்க்கார் ஆரம்பித்திருப்பது ஒரு பெரிய வெற்றி என்று சொல்லலாம். இது ஒரு பெரிய பணி. இப்படிப்பட்ட முயற்சி ஒரு தனிப்பட்ட சிறந்த முயற்சி என்பதை நான் எடுத்துக் கூறத்தேவையில்லை. இதற்கு முன் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் கிராமவாசிகளிடமிருந்து வசூல் செய்த வரிப்பணம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடையவும், கிராமத்திலுள்ள வெட்டி, தலையாரி கிராம காரியங்களில் கைங்கரியம் செய்யக் கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்ட சம்பளப் பணத்தைத் தவிர வேறு எந்த வழியிலும் அந்தப் பணம் கிராமத்தாரின் நன்மைக்கு செலவு செய்யப்படவே இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். ஆனால் இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிலைமை மாறிவிட்டது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக சமார் நான்கு கோடி ரூபாய் வரையில் நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் கிராமவாசிகளிடமிருந்து வாங்கும் வரிப்பணத்தை எடுத்து கிராமவாசிகளுக்கு என்றே செலவு செய்து வருவது எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. கிராம சீர்திருத்தம் கிராமங்களுக்குத் தேவையான வசதி முதலியவைகளைச் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது இந்த அரசாங்கம். அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை ஆரம்பித்

[Sri A. Vedaratnam Pillai]

[3rd May 1957]

திருப்பதால் கிராமவாசிகளிடையே ஒரு திருப்தியும் உற்சாகமும் ஏற்பட்டிருப்பது நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. இது ஒரு சாதாரணமான இயக்கம் என்று கூற முடியாது. இது வரையில் 110 பள்ளாக்குகளுக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ஜனங்கள் (அதாவது 100 லட்சம்) பயன்படும்படி இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தி இருக்கிறார்கள். 257 லக்ஷம் கிராமவாசிகள் கொண்ட நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் இன்னும் 23 பள்ளாக்குகளுக்கு 25 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு பள்ளாக்குகளுக்கும் ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க நமது சர்க்கார் முன் வந்திருப்பதைக் கண்டு எல்லோரும் முழுமனதுடன் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமானால் செலவிலுள்ள கால்பகுதியை அவர்களுடைய நிதியிலிருந்தோ அல்லது அவர்களுடைய உழைப்பிலிருந்தோ கொடுப்பதற்கு முன் வந்தால் இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அந்த அந்த பள்ளாக்களில் அமுல் நடத்த சர்க்கார் முன்வருவார்கள். இப்படியெல்லாம் கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அடையச் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முன் வந்திருப்பதைக்கண்டு நாம் எல்லோரும் மனதார பாராட்டவேண்டியதுதான். இப்படி 25 லட்சம் ஜனங்கள் கொண்ட 23 பள்ளாக்குகள் வீதம் நம் நாட்டில் இந்த திட்டத்தை விஸ்தரித்துவிட்டால் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள கிட்டத்தட்ட பாதிப் பிரதேசங்களுக்கு இந்த திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு விட்டது என்று கருதலாம். இத்தகைய சிறந்த இயக்கத்தை நாம் மேற்கொண்டு தொடர்ந்து நாடு முழுவதும் அதை அமுல்நடத்த நமது சர்க்கார் முன் வந்திருப்பதை நாம் எல்லோரும் மனமாரப் பாராட்டி அதை வரவேற்க வேண்டியதுதான். அப்படியே இதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்பதை நான் கூறவேண்டியதில்லை.

இதைக் காட்டிலும் இன்னும் சிறப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு என்று இதற்கு முன் முப்பது கோடி ரூபாய் இந்த மாகாணத்திற்கு என்று செலவிட்டிருக்கிறார்கள். வரப்போகிற வருஷத்தில் இன்னும் அதிகப்படியாக முப்பத்திரண்டு கோடி ரூபாய் இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு என்று செலவிடப்போவதைப்பற்றி கவர்னர் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இத்தையும் இங்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு முன்னதாக நம் நாட்டில் உணவுப் பொருள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு தலைக்கு ஆறு அவுன்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. இதற்காக நாம் வெளி நாடுகளிலிருந்து 40 லட்சம் டன் உணவு தானியத்தை இறக்குமதி செய்துகொண்டிருந்தோம். கடந்த முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக அப்படிப்பட்ட உணவு நெருக்கடியை சமாளித்து ஆறு அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை நிறுத்தி அவரவர்கள் தங்களுடைய தேவைக்கு வேண்டியதை வாங்கிக் கொள்ளும்படியான நிலைமையை நாம் உண்டாக்கினோம். அப்பொழுது எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக உணவு பற்றாக்குறையை நீக்கியதோடல்லாமல் உணவுப் பொருளை பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்க முயற்சிசெய்த அதில் வெற்றி கண்டோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக மக்கள் வேண்டிய உணவை சாப்பிடுவதற்கு போதிய உணவைக் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியை அந்நிய நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு உணவு திட்டத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இது ஒரு சாதாரண வெற்றியல்ல, ஒரு மகத்தான வெற்றி என்றுகூட சொல்லலாம். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இத்தகைய மகத்தான பெரிய காரியத்தை கடந்த ஐந்து வருஷங்களில் நாம் சாதித்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக நாம் செய்ய வேண்டியது இந்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய வறுமைப் பிணியையும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தையும் போக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பணியை நமது அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் செய்து முடிக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இது முக்கியமான ஒரு விஷயம். இது சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கத்

3rd May 1957] [Sri A. Vedaratnam Pillai]

திற்கு முப்பத்திரண்டு கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கிறது என்றால் அதன் மூலமாக கனரகத் தொழிலை ஒரு பக்கமும் குடிசைத் தொழிலை மற்றொரு பக்கமும் அபிவிருத்தி செய்ய வசதிகொடுக்கிறது. இந்தப் பணியின் மூலமாக இந்நாட்டிலுள்ள வறுமைப் பிணியையும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்குவதற்கு பெரும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பலர் நினைக்கலாம் யந்திரத் தொழிலை மகாத்மா காந்தியடிகள் அடியோடு வெறுத்ததாக. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இந்நாட்டில் பெரும்பாலுக்கு இருந்து வருகிறது. மகாத்மா காந்தியடிகள் எந்தக் காலத்திலும் இயந்திரத் தொழில் கூடாதென்று கூறினதேயில்லை. குடிசையிலே வாழ்கின்ற மக்களுடைய பிழைப்பைக் கெடுக்கின்ற நிலையை எந்த இயந்திரத் தொழில் ஏற்படுத்துகின்றதோ, அந்த இயந்திரத் தொழில்தான் கூடாதென்று அவர் சொல்லி வந்திருக்கிறார். ரெயில்வே இன்ஜின்கள், கப்பல்கள், மோட்டார்கள், ஆகாய விமானங்கள் போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்கின்ற பெரிய இயந்திரத் தொழிலை அவர் வேண்டியதில்லை என்று எந்த இடத்திலும் கூறியதில்லை என்பதை நான் இங்கே நினைவுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

12-30
P.m.

இதைப்போன்ற இயந்திர சாதனங்களை மட்டும் ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தீர்த்துவிட முடியாது என்பது அறிஞர்கள் கண்ட உண்மை. ஏனெனில், இதுவரையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற இத்தனை பெரிய தொழிற்சாலைகள் மூலமாக இந்த நாட்டில் இன்னும் ஒரு கோடி பேருக்குக்கூட வேலை கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், எத்தனை பெரிய இயந்திரத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்திய போதிலும், 36 கோடி மக்கள் நிரம்பிய இந்த நாட்டிலிருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை இயந்திரத் தொழில் ஒன்றினால் மாத்திரம் போக்கிவிட முடியாது என்பது அறிஞர்கள் கண்ட உண்மை. குடிசைத் தொழில் மூலமாகத்தான் மூலை முடுக்குகளில், குடிசைகளில் வசிக்கும் ஏழை எளிய மக்கள், பெண்கள் இவர்களைப் போன்றவர்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியுமே அல்லாது, வேறு எதனாலும் முடியாது என்பதும் அறிஞர்கள் ஆராய்ந்த முடிவு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு பகுதியை இயந்திரத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், மற்றொரு பகுதியை குடிசைத் தொழில் மூலமாக கிராமத்திலே வசிக்கின்ற விவசாய மக்கள், விவசாயக் குடும்பங்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், அவர்கள் நாளொன்றுக்கு எட்டண முதல் மூன்று ரூபாய் வரையில் குடிசையிலே இருந்துகொண்டே சம்பாதிப்பதற்கும் மார்க்கங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விஷயத்தையும் இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதன் மூலமாக நம்முடைய மாகாணத்திலிருக்கும் வறுமைப் பிணியை மிகத் திறமையாக ஒழிப்பதற்கேற்ற சாதனம் இதில் அமைந்து கிடக்கிறது என்பதால் இங்குள்ள பேரன்பர்கள் இதில் ஒத்துழைக்க முன்வருவார்களென்று நம்புகிறேன். அடுத்த தேர்தலுக்குள்ளாக, இந்த ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற வறுமைப் பிணியையும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்கி, மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு இணையானது நம்முடைய நாடு என்று இல்லாவிட்டாலும், மற்ற நாடுகளுக்குக் குறைந்ததாக இல்லை என்ற நிலையை நாம் விரைவில் அடைவோம் என்ற நம்பிக்கை கவர்னர் பெருமான் உரையிலிருந்து ஏற்படுவதாலே இதையும் இங்கே அன்பர்கள் முழு மனதோடு ஆதரித்துப் பாராட்டுவார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகின்றேன்.

இந்த ஆண்டிலும் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் திட்டங்கள் நிறைய பொதிந்திருக்கின்றதை அன்பர்கள் உணர்வார்கள். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளிலே நம் நாட்டிலிருந்த உணவு பற்றாக்குறையை சரிக்கட்டுவதற்காக அன்னிய நாடுகளிலிருந்து 40 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களைத் தருவித்துங்கூட, இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் சராசரி 6 அவுன்சு தான் கொடுக்க முடிந்தது என்றால், எவ்வளவு பெரிய பற்றாக்குறை என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அந்தப் பற்றாக்குறையை எப்படி சென்ற ஐந்தாண்டு காலத்தில் நிவர்த்தி செய்திருக்கிறோமோ, அதே

[Sri A. Vedaratnam Pillai]

[3rd May 1957]

மாதிரி இந்த ஐந்தாண்டு காலத்திலும் இந்த நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் தலை காட்டாதபடி செய்வதற்கு, விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, இந்தப் புதிய திட்டம் முனைந்திருப்பதை கவர்னர் பெருமான் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதை நான் என் சக அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

ஐப்பானிய முறை மிகச் சிறந்த முறை என்பதை அறிந்து, இங்கே யிருந்து நிபுணர்கள் அங்கு சென்று அறிந்து வருமாறு செய்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அந்த முறையை அனுஷ்டிப்பதற்காகவும், நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்காகவும் சாதனங்கள் அப்பொழுது செய்யப்பட்டது. அதுபோல், ஏழை, எளிய விவசாயிகளுக்கெல்லாம் உரம் இலவசமாகவோ, குறைந்த விலைக்கோ, சக்தி உள்ளவர்கள் விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளவோ, அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கான மார்க்கங்களைல்லாம் அதில் வசூல்கப்பட்டிருந்தன. அதே முறை இப்பொழுதும் வரப்போகிறது. இந்த ஆண்டிலும் இந்த முறைகள் இன்னும் வெகுவாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு, இன்னும் புதிய முறைகளையெல்லாம் கையாண்டு, நிபுணர்களின் உதவியைக் கொண்டு, விவசாயத்தை வெகுவாகப் பெருக்குவதற்கான காரியங்கள் எல்லாம் இதிலே வசூல்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த உரையில் காணப்படுகிற இந்த முக்கியமான பகுதியைப் பேரன் பர்கள் முழு அன்போடு ஆதரிப்பார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகின்றேன்.

அடுத்த முக்கியமான விஷயம் ஒன்று இந்த உரையில் காணப்படுகிறது. நாம் அதில் பெருமைப்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். அகில இந்தியாவிலும் எண்ணெயிரம் கிராமங்களுக்குத் தான் இது வரை மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து லட்சத்து அறுபதாயிரம் கிராமங்களைக் கொண்ட இந்தியாவிலே, எண்ணெயிரம் கிராமங்களுக்குத் தான் இது வரை மின்சார சக்தி பரவி இருக்கிறது. அந்த எண்ணெயிரம் கிராமத்தில் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் மாத்திரம் சரிபாதி அளவுக்கு, அதாவது நாலாயிரம் கிராமங்களுக்கு நாம் மின்சார வசதி அளித்திருக்கின்றோம் என்று சொன்னால், உலகத்திலேயே வேறு எந்த நாட்டிலும் நடக்காத ஒரு சிறந்த விஷயம் இது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கைய ஒரு பெரிய மகத்தான வெற்றி இந்த மாகாணத்திலே மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நடந்திருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், அது நகரங்களுக்குக் கிடைப்பது போல் அல்ல. நகரங்களிலோ ஆடம்பரத்திற்காக மின்சாரம் செலவழிக்கப்படலாம். ஆனால், கிராமங்களில் செலவழிக்கப்படும் மின்சார சக்தியோ ஒவ்வொரு யூனிடும் விவசாய அபிவிருத்தியைச் செய்வதற்காகவும், விவசாயத்தில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்காகவும் செலவு செய்யப்படுகிற இனம் அது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த ஆண்டிலும் அது வெகுவாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு, இன்னும் 1,500 கிராமங்களுக்கு அது விஸ்தரிக்கப்படப் போகிறது என்பது ஒரு பெரிய விஷயம். நாம் எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான விஷயமென்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கிய விஷயத்தையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் குறிப்பிட வேண்டியதவசியம். நெய்வேலித் திட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதில் இதுவரை பூர்வாங்க வேலைகளெல்லாம் முடிந்த அதனுடைய வேலை இப்பொழுது அண்மையில் துவக்க இருக்கிறது. அதை நமது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சபீபத்தில் இலங்கையிலிருந்து திரும்புகையில் துவக்கி வைக்கப் போகிறார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் எவ்வளவு பெரிய மகிழ்ச்சி அளிக்கும் விஷயம் என்பதைக் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. அந்த ஒரு திட்டம் துவக்கப்படுமானால் அந்தப் பெரியார் மகான் கையாலே அந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிற முகூர்த்தம் தென்னாட்டில் இப்பொழுது பெரும் குறையாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு வருகின்ற இந்தக் கைத்தொழில் விஷயத்தில் எத்தகைய ஒரு மகத்தான வெற்றியை நாம் காணமுடியும் என்பதைப்

3rd May 1957]

[Sri A. Vedaratnam Pillai]

பற்றி இங்கு நான் அதிகமாக விஸ்தரித்துக் கூறவேண்டியதில்லை. நிலக் கரி நமக்குப் போதுமான அளவு—நம்முடைய தேவை எவ்வளவோ அதைக் காட்டிலும் பன் மடங்கு அதிகமாக—கிடைக்கின்ற காரணத்தாலே, அதன் மூலமாக எத்தனையோ பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இங்கே ஏற்படுவதற்கு, அதன் மூலமாக, இங்கே இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வறுமை இவை போவதற்கு அது எவ்வளவு ஒரு பெரிய சிறந்த சீர்தனமாக அமையுமென்பதைப் பற்றி நான் அதிகம் விளக்கிக் கூறத் தேவை இல்லை. அறுபது கோடி ரூபாய்ச் செலவில் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து அறுபதாம் ஆண்டுக்குள் இந்தத் திட்டத்தின் முதல் கட்டம் பூர்த்தி அடைந்து விடும் என்று கவர்னர் உரையிலே காணப்பட்டிருப்பது, எல்லா வற்றைக் காட்டிலும் ஒரு சிறந்த அம்சம். இது நாம் எல்லோரும் முழு மனதோடு வரவேற்க வேண்டிய ஒரு பெரிய விஷயம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அது போன்று, கல்வி விஷயத்தில் நம்முடைய மாகாணம் எவ்வளவு தீவிரமாக முன்னேறி வருகிறது என்று விஷயம் மகிழ்ச்சிக் குரியது. நூற்றுக்கு ஏழு பேர்கள் கூட கல்வி அறிவு இல்லாது இருந்த இந்த நாட்டில் இப்பொழுது கல்வி ஸ்தாபனங்கள் எவ்வளவு அபிவிருத்தி ஆகி கல்வி இன்மையைப் போக்குவதற்கு ஒரு பெரியதொரு இயக்கம் போன்று நடைபெற்று வருகிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அந்தக் கல்வித் திட்டத்தில் இங்கே முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு பெரிய அம்சம் கொஞ்சம் ஆலோசனைக்கு உரிய விஷயமாக இருந்தபோதிலும் கூட, இங்குள்ள பேரென்பர்கள் தங்கள் கவனத்தை இங்கே செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கல்வி விஷயத்தில் நம்முடைய இந்திய சர்க்கார் இப்பொழுது ஒரு புதிய முறையைக் கையாண்டு, நம்முடைய மாகாண சர்க்காரும் அதை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டு வர இப்பொழுது அரும் பாடு பட்டிருக்கிறதை நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிவோம். உலகத்திலேயே எந்த நாட்டிலேயும் இல்லாத ஒரு முறை இந்த முறை என்று நான் சொன்னால் அதுவும் மிகையாகாது. அண்ணல் காந்தியடிகள் இந்த நாட்டுக்குச் செய்திருக்கின்ற மகத்தான சேவைகள் எத்தனையோ இருந்தாலும், அவற்றுள் முதலாவதாக இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் தேடித் தந்தது என்று வைத்துக்கொண்டால், அதற்கு அடுத்தபடியாக—அதற்கு இணையானது என்று நான் சொல்ல முடியும்—இந்தக் கல்வி முறையிலே அவர்கள் கண்ட சீர்திருத்தம். இந்தக் கல்விச் சீர்திருத்தத்தை அண்ணல் காந்தியடிகள் போன்ற பெரியார் இதைச் செய்யவில்லையா? வேறு யாரும் இந்த நாட்டில் கைவைக்க முடியாது என்று நான் திட்டமாகக் கூற முடியும். ஏனென்றால் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குச் சிறந்த அனுபவம் உண்டு. அதற்கு மேல் நான் விளக்க வேண்டியதில்லை. ஆதாரக் கல்வியைப் பற்றி அறியாதவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். ஆதாரக் கல்வி இந்த நாட்டின் எதிர்காலத்தில் கல்வி திட்டத்திற்கு அண்ணல் காந்தியடிகள் வகுத்துத் தந்தது இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் தேடித் தந்ததைக் காட்டிலும் ஒரு சிறந்த இயக்கம் என்று நான் சொன்னால், அதைத் தவறு என்று கூற இயலாது. ஏனெனில், இன்றைக்கு உயர்தரக் கல்விப் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் படிக்கின்ற மாணவர்கள் தங்கள் பெற்றோர்களுக்குச் சமையாக இராமல் படிப்பதற்கு வேண்டிய பென்சில், புத்தகம், நோட்டு முதலியவைகளைக்கூட அவர்களாக சம்பாதித்துக் கொள்ள இயலுகிறது இல்லை. இன்றைக்கு ஆதாரக் கல்வி—உயர்தரக் கல்விப் பள்ளிகள் இரண்டு மூன்று இடத்தில் தான் பரீட்சார்த்தமாக ஆரம்பித்து இருக்கின்றார்கள். அந்த இடங்களிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் இன்று வரை எய்தியிருக்கும் நிலையைக் குறிப்பிட்டால் போதுமானது. அந்தப் பள்ளியிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் தங்கள் படிக்கின்ற காலத்திலேயே தங்களுக்கு வேண்டிய உணவையும், உடையையும் தங்களுடைய சொந்த உழைப்பின் மூலமாகவே பெற்றுக்கொள்

12-4
p.m.

[Sri A. Vedaratnam Pillai]

[3rd May 1957]

கிறார்கள். தங்களுடைய தேவைகளைத் தாங்களே பூர்த்தி செய்து கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இதைக்காட்டிலும் சிறந்த கல்வித் திட்டம் ஒன்று உண்டா என்று வினவுகிறேன். சாதாரணமாக இன்றையதினம் பள்ளிக் கூடத்திலே படிக்கின்றவர்களும் சரி, கல்லூரிகளில் பயிலுகின்றவர்களும் சரி தங்களுடைய அன்றாட சிறிய தேவைகளுக்குக்கூட பிறர்கையைப் பார்த்து நிற்கும்பரிதாப நிலையில் இருப்பதைப்பார்த்துக்கொண்டே இருக்கும்போது, ஆதாரக்கல்வித் திட்டத்தின் உயர்வு நன்றாக வெளிப்படவில்லையா என்றும் வினவுகிறேன். இந்த ஆதாரக் கல்வி மூலமாக மாணவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான பொருள்களை எல்லாம் தேடிக்கொண்டு சரித்திரம், பூகோளம், விஞ்ஞானம், ரசாயனம் போன்ற அத்தனை பாடங்களையும் தாங்கள் செய்கின்ற தொழில் களின் மூலமாகவே கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அத்தகைய உயர்ந்த திட்டத்தை எப்படிச் சரிய முறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் இந்தச் சபையில் உள்ள அறிஞர்கள் எல்லோரும், பெரியவர்கள் எல்லோரும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆதாரக்கல்வி இயங்கி வருகின்ற முறைக்கு இணையாக அகில இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் இயங்கி வரவில்லை என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு அசெஸ்மெண்டு கமிட்டியை ஏற்படுத்தினார்கள். கல்வித் துறையில் வல்லவர்களாகிய பெரியவர்கள் அடங்கிய அந்தக் கமிட்டி நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆதாரக் கல்வித் திட்டம் எவ்வாறு நடைபெற்று வருகின்றது என்பதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, இந்த மாகாணத்தில் மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் ஆதாரக் கல்வி சிறந்த முறையில் நடக்கிறது என்றும், சில பள்ளிகளில் நூற்றுக்கு ஒன்பது சதவிகிதம் மாணவர்கள் தங்களுடைய சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறார்கள் என்றும் தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று இந்த நாட்டில் கஷ்டப்படுகிற ஹரிஜன மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பல வகையில் முன்னேற்றம் அடையுமாபடியாக செய்வதற்கு நம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சி சாதாரணமானது அன்று. எத்தனையோ வேறு பணிகளுக்கிடையே நமது அரசாங்கத்தார் இவ்விஷயத்தில் போற்றத் தகுந்த கவனம் செலுத்தி வந்திருப்பது பாராட்டுவதற்கு உரியது ஆகும். இதைப் பற்றி எல்லாம் கவர்னர் பெருமான் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது சாலவும் பொருந்தும். அதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிற்போக்காளருடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ள விஷயம் நம் எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கது ஆகும்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் தம்முடைய உரையில் சமீபத்தில் நடந்த பொதுத் தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பத்தொன்பது கோடி வாக்காளரைக் கொண்டு நடந்த தேர்தலை உலக நாடுகள் எல்லாம் ஒரு திருவிழாவைப் போலவேதான் கவனித்துவந்தன. அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கும் பாராட்டும் வகையில் அந்தத் தேர்தலை எவ்வளவு அமைதியாக, சுமுகமாக, வெற்றிகரமாக நம்முடைய தலைவர்கள் எல்லாம் இருந்து நடத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். வாய் படைத்தவர்களுக்கு எல்லாம் வாக்குக் கொடுப்பது சரியான முறையானதே கேள்வியைப் போட்டுக்கொண்டு பல பெரியார்கள் இன்றைக்குச் சந்தேகமான நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது அவ்வாறு வாக்குரிமை கொடுத்ததில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை இந்தத் தேர்தல் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. அதுவும் இந்த மாகாணத்தில் தேர்தல் எவ்வித தகராறும் இன்றி நடந்திருப்பதை கவர்னர் பெருமான் சுட்டிக் காட்டியிருப்பது சாலவும் பொருந்தும்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடாவிட்டால் ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தவறியவனவேன் என்பதை உணர்ந்து ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆசார்யா

3rd May 1957] [Sri A. Vedaratnam Pillai]

வினோபா பாவே போன்றவரும், ஸ்ரீ தேபர் போன்றவரும் இந்தத் தேர்தல் மூலமாக சில இடங்களில் வகுப்பு வாதம் தலையெடுத்து இருக்கிறதென்ற விஷயத்தை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சரியான சமயத்திலேயே அவர்கள் அதைச் சட்டிக் காட்டியிருப்பதால் இனி இந்த நாட்டில் எந்தச் செயலிலும் வகுப்பு வாதம் தலையெடுக்காமல் இருக்க என்ன என்ன வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமோ அதற்கான மார்க்கத்தை எல்லாம் இந்தச் சபையில் உள்ள எல்லா அறிஞர்களும் தேடுவார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். உயர்ந்த பெரியார்கள் எல்லோரும் வகுப்புவாதத்தை ஒழிப்பதற்கு, தலைகாட்டாமல் அடிப்பதற்கு அவர்களும்படைய ஆக்கத்தையும், ஆதரவையும் காட்டினால் வகுப்புவாதம் ஒரு காலத்தில் இந்த நாட்டில் இருந்தது என்று அதைச் சரித்திரம் ஆகச் செய்ய முடியும்.

இது வரையிலும் எப்படி ஒரு சம்பிரதாயமான பாரம்பரியத்தைக் கடைப்பிடித்து, பண்பாடுடையவர்களாக இந்தச் சபையில் பல காரியங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறோமோ அதே முறையில் கவர்னர் பெருமான் உரைக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் நம்முடைய உயர்ந்த பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு, ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்வதோடு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : சபை சாதாரணமாய் பிற்பகல் ஒன்றரை மணி வரையில் உட்காரும். ஆனால் இன்று வெள்ளிக்கிழமை ஆதலால், வழக்கம் போலவே இன்று சபை ஒரு மணி வரையில் உட்கார்ந்து பின்னர் கலையும். மறுபடியும் பிற்பகல் இரண்டரை மணிக்கு சபை கூடும் என்கிற விஷயத்தைத் தெரியப்படுத்துகிறேன். அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ கே. ஆர். விஸ்வநாதம் அவர்களைத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுமாறு அழைக்கிறேன்.

*** Sri K. R. VISWANATHAN :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் ஸ்ரீ வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க விழைகிறேன். அந்நவம் விழைகின்றபோது கவர்னர் பெருமான் குறிப்பிட்ட சில முக்கியமான விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவற்றைப் பற்றிய நம் கருத்துக்களை வெளியிடுவது முறை.

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் முக்கியமாக நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற பழைய கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ பிரகாசா அவர்களைப் பற்றி நம்மில் ஒருவரும், ஒவ்வொரு தமிழனும் நினைக்காமல் இருக்கமுடியாது. அவருடைய தோற்றம், அவருடைய கல்வி, அவர் ஏழைகளின் பால் கொண்டிருந்த அன்பு, அவர் மற்றவர்களோடு பழகிய பழக்கம் அவை அத்தனையும் நம்மால் மறக்க முடியாது. பெரியவர்கள் முதல், ஏழைகள் வரையில் பழகியவர்களிடம் எல்லாம் அவர்கள் காட்டிய அன்பும் மறப்பதற்கு அரிது. அதே போலவே அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் சென்று பார்க்காத கோயில்கள் இல்லை என்று சொல்லலாம். திக்கற்றவர்களுடைய இல்லங்கள், மகளிர் இல்லங்கள், ஏழை மாணவர் விடுதிகள் பலவற்றை அவர்கள் சென்று பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். வேண்டிய நன்கொடைகளையும் தாராளமாக வழங்கி இருக்கிறார்கள். சட்ட சபை அங்கத்தினர்களோடு அவர் எவ்வளவு எளிய முறையில் அன்பாகப் பழகினார் என்பது 'உறுப்பினர் இல்ல விழாவில்' அவர்கள் நடந்துகொண்ட முறைகளே தெரிவிக்கும். அவருடைய பிரிவை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபோது நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சட்ட சபையின் தலைவராக விளங்கிய ஸ்ரீ சிவசுண்ணாமம் பிள்ளை எப்படி அவைத் தலைவர் பரம்பரைக்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினாரோ அதே போன்று; இந்தத் தமிழ் நாட்டு அரசியல் தலைவராக, ராஜ்யத் தலைவராக வருகின்ற கவர்னர் பரம்பரைக்கே ஸ்ரீ பிரகாசா ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருந்து சென்றார் என்று அவரைப் பாராட்ட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. R. Viswanathan]

[3rd May 1957]

அடுத்தபடியாக சென்ற பொதுத்தேர்தல் நன்றாக நடைப்பெற்றது. இது மிக சிறந்த முறையில் முடிவு பெற்றிருக்கிறது. பொதுமக்கள் ஒருபுறமும், அரசியல் கட்சிகள் ஒருபுறமும், அரசாங்க அதிகாரிகள் ஒருபுறமும் இருந்து மிக அமைதியான முறையில், பெருமைப்பட்ட தக்க முறையில் ஒத்துழைத்தார்கள். அதில் கலந்துக்கொண்ட அரசாங்க ஊழியர்கள் முக்கியமாக பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் அமைதியை காப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ததோடு அல்லாமல் அபேட்சகர்களுக்கு எவ்வெப்போது என்னென்ன விஷயங்களைச் சொல்லவேண்டுமோ அதைச்சொல்லி அவர்களுக்கு என்னென்ன ஆலோசனை கூறவேண்டுமோ அந்த ஆலோசனைகளை கூறி அமைதியை காப்பாற்றி மிக நல்ல முறையில் பொதுத்தேர்தலை நடத்தினார்கள். தேர்தலின்போது நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் ஒரு சில இருக்கின்றன. அவற்றிலே மிக முக்கியமானவை: நம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொருவரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்ற உரிமை எந்த சந்தர்ப்பத்திலே நினைக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறதென்றால் அது, நமக்கு இருக்கக்கூடிய வாக்குச்சீட்டுகளை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அந்தத் தருணத்தில்தான் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. அத்தகைய வாக்குரிமையை பயன்படுத்துவது முக்கியமான ஒரு காரியமாகும். ஒட்டுச்சாவடி களுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்படும் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்களோ அல்லது பொது கட்டிடங்களோ அல்லது புது கட்டடக்களோ அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் வாக்குச்சீட்டுகளை உபயோகிக்கப்படுத்தக்கூடிய பொதுமக்கள் தங்களை வெய்யிலினின்றும் மழையினின்றும் காத்துக்கொள்வதற்கு ஓர் இடம் அமைக்கப்படவில்லை. சில ஒட்டுச்சாவடிகள் ஊருக்கு மத்தியில் இருக்கும். அப்பொழுது பொதுமக்கள் பக்கத்து வீடுகளில் சென்று அதாவரையிலும் வெய்யிலில் காத்திருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. வோட்டுச்சாவடி தோப்பின் மத்தியில் கொட்டகையாக இருந்தாலும் ஒரு அளவுக்கு அக்கம்பக்கத்திலுள்ள நிழலில் தங்குவதற்கு இடம் இருக்கலாம். இந்த வசதிகள் இரண்டும் இல்லாத இடங்களில் வாக்காளர்கள் வெய்யிலிலே காய்ந்து கொண்டும், மழையிலே நனைந்துகொண்டும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒட்டுச் சாவடி அமைக்குமிடத்தில் வாக்காளர்கள் வரிசையில் நிற்கும் அளவுக்காவது அவர்கள் வெய்யிலிருந்தும், மழையிலிருந்தும் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் சிரமம் இல்லாமல் காத்துக்கொண்டிருந்து தங்கள் வாக்குச் சீட்டுகளை அளிப்பார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் நடக்கும் போது வாக்காளர்கள் தங்கள் வாக்குச் சீட்டுகளை கொடுக்க ஒட்டுச்சாவடிக்கு மாலை நான்கு மணிக்குள்ளேயே வந்து விட வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. பெரும்பாலானவர்கள் மாலை நான்கு மணிக்கு மேல் வந்து காத்துக் கொண்டிருந்து வாக்குரிமை அளிக்காமல் வீட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே நான்கு மணி என்றிருப்பதை, ஒரு மணி நேரம் அதிகமாக்கி, ஐந்து மணியாக திருத்தப்படுமானால் அது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

அடுத்தபடியாக நம்மை விட்டுப் பிரிந்த சென்ற மலையாள நண்பர்களுக்கும், கன்னட நண்பர்களுக்கும் நம்முடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர்கள் பிரிந்த சென்ற பிறகு நாம் எல்லோரும் தமிழர்களாக ஒற்றுமையாகக் கூடியிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் போது நம்முடன் புதியதாக வந்திருக்கும் கன்யாகுமரி மாவட்ட பிரதிநிதிகளை நாம் மனமார வரவேற்கிறோம். அவர்கள் எத்தகைய நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்களோ அத்தகைய நம்பிக்கையை நிறைவேற்றும்வகையிலே கன்யாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து ஒருவரை அமைச்சராக அளிக்கும் ஒரு பெண்மணியை நியமித்து அவர்களை சிறப்பித்திருக்கிறோம். அவர்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சியுடன் சேர்ந்திருந்தபோது எத்தகைய நலன்களை அனுபவித்தார்களோ, எத்தகைய நம்பிக்கையெல்லாம் கொண்டார்களோ, அவைகளையெல்லாம் இங்கும் அனுபவிப்பதற்கு இடமளிக்கிறோம் என்ற முறையிலே இன்றைக்கு அவர்களை பெருமைப்படுத்திருக்கிறோம்.

3rd May 1957] [Sri K. R. Viswanathan]

நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக நம் அரசாங்கத்தை நடத்துவோம் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழகம் மொழிவழியாக பிரிந்தபோது அரசாங்கம் தமிழிலேயே நடக்கவேண்டும் என்று முன்னிருந்த சட்டசபை சட்டம் கொண்டுவந்தது. அதை நடைமுறையிலே கொண்டுவருவதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்குழுதான் ஆலோசனையைத் தெரிவித்தவுடன் அரசாங்க அலுவல்கள் தமிழிலேயே நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. தமிழை நடைமுறையிலே ஆட்சிமொழியாக தாலுக்காவாரியாக அலுவல்கள் நடக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டது. அதற்கு வேண்டிய தமிழ் டைப்ரைட்டர்கள் அங்கிருக்கும் தாசில்தார் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வழங்கப்படுவது மட்டுமின்றி அதற்கான ஆலோசனைகளும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாட்டிலே மிகவும் பரபரப்பை உண்டாக்கி இருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம் உணவுப்பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வுதான். கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக நாட்டில் சிலபகுதிகளில் மழை இன்மையால் உணவுப்பொருள்களின் விலை உயர்ந்துவந்தது. அப்போதைக்கப்போது அரசாங்கத்தார் அந்த விலைவாசியை தடுத்து வைக்கவேண்டிய நிமித்தத்தில் ஆங்காங்கு நியாய விலைக் கடைகளை திறந்து வைத்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வைத்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். தமிழ் நாட்டில் நெற்களஞ்சியம் என்று போற்றப்படுகிற தஞ்சை ஜில்லாவிலே உணவு பொருள்கள் விலைவாசி மிகவும் ஏறியிருந்தபோது அங்கே நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து விலைவாசி மேலும் உயர்வதை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தியது. இதுபோல் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் நியாயவிலை கடைகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். சமூகத்தில் இருக்கக்கூடிய தன்னலம்கொண்ட வியாபாரிகள் பேராசை காரணமாக விலை பொருள்களை பதுக்கி வைத்து விலைவாசிகளை உயர்த்திவிடுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு நமது சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் முயற்சி எடுத்துவருகிறார்கள். இது குறித்து நாம் மிக மகிழ்ச்சியடைகிறோம். விலைவாசிகள் உயர்வு மிக விரைவிலே தடுக்கப்பட்டு உணவுப்பொருள்கள் கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யும் என்பதிலே எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

இனி தேசியவிலத்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய முன்னேற்றத்திட்டம் இவைகள் மூலம் கிராமங்களின் முன்னேற்றம் வெகுவாக முன்னடைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் பள்ளிக்கட்டிடங்கள், பாதைவசதிகள் (roads) மருத்துவ விடுதிக் கட்டிடங்கள் இவைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அன்றியும் விவசாயிகட்கு கடன் வசதிகள் செய்துதரப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக கிராமமக்கள் விழிப்படைந்து ஒருவாறு அரசாங்கத்தார் செய்யும் நன்மைகளை உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

இச்சமயத்தில் இந்த இலாகாவானது முதலமைச்சர் கைக்கு மாறியிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்ததாகும். அவர் தன் முழு கவனத்தையும் செலுத்தி கிராம முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இனி இதுகாறும் இந்தத் திட்டங்கள் செயற்பாண பிரதேசங்கட்கும் அல்லது செலவழிக்கப்படுகின்ற தொகை நடம் அடையாமல் செலவுக்கேற்ற வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய நடுத்தரவளமுள்ள பகுதிகளில்தான் விலத்தரிக்கப்பட்டன. பொருளாதாரத்திலும் இயற்கை வளத்திலும் பின்தங்கிய பகுதிகள் ஒதுக்கவைக்கப்பட்டன. இதனால் நாட்டில் ஒரு பகுதிக்கும் மற்றொரு பகுதிக்கும் வேறுபாடு அதிகரித்ததோடு, பிற்பட்ட பிரதேசங்கள் பெரிதும் பின்தங்கியவையாகவே நின்றன.

MR. SPEAKER : இப்போது ஒரு மணி ஆகிவிட்டது. சபை கலைந்து திரும்பவும் 2½ மணிக்குக் கூடும்போது ஸ்ரீ. விஸ்வநாதன் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்.

The House then adjourned for lunch.

[3rd May 1957]

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER: Sri K. R. Viswanathan will continue his speech.

* SRI K. R. VISWANATHAN: அவைத் தலைவர் அவர்களே, எனவே, பிற்பட்ட பிரதேசங்கள் மற்ற பிரதேசங்களோடு முன்னேறவேண்டுமானால், சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டங்களும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களும் பிற்பட்ட பிரதேசங்களில் முன்னதாகவே விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமுதாய முன்னேற்ற திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் இல்லாத இடங்களில் இட வளர்ச்சித் திட்டம் (Local Development Scheme) அமுவில் இருந்துவருகிறது. அங்கே செய்யப் படுகின்ற வேலைகளுக்கு சர்க்கார் பாதித்தொகையை ஏற்றுக்கொண்டும், மற்ற பாதித்தொகையில் கால் பங்கு உள்ளாட்சிக் கழக நிர்வாகங்களும், மற்றொரு கால் பங்கை பொதுமக்களும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இட வளர்ச்சித் திட்டங்களின்கீழ் பிற்பட்ட மக்களும் ஹரிஜனங்களும் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களில் குடி தண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் முழுப் பங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு உதவி செய்கிறார்கள். அப்படி செய்கின்ற காரணத்தினால் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத பல் இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு ஏழை மக்கள் பொருளாதார வசதியற்ற மக்கள் வசதி பெறுகிறார்கள். பொருளாதாரத் துறையில் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிற மக்களுக்கு ரோடு குடியிருப்பு முதலிய வசதிகள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் இட வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பரவியிருந்தாலும் கூட சிற்றூர்களிலே ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குப் போக ரோடு வசதியில்லாமல் மக்கள் மிகவும் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் கால் பங்குத் தொகையை கொடுத்து ரோடு போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கும் வரையில் ரோடு போட்டுக்கொள்வார்களா என்பது சந்தேகிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் பிற்பட்ட நிலையிலுள்ள மக்களிடமிருந்து குடிதண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு எப்படிச் கால் பங்குக் கூட சர்க்கார் பெறாமல் சலுகை காட்டுகிறார்களோ அவ்வாறே ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையின்மையை போக்குவதற்கு, அதுவும் சிறப்பாக கிராமங்களில் வேலையின்மையை அகற்றவேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் ஆங்காங்கு சிறு கைத்தொழில்கள் குடிசைத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதிற்று. அதற்கு சர்க்காரிடமிருந்து கடன்களும் மானியங்களும் கொடுத்துத் தவிர செய்யும் திட்டத்தை சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் சிறுகைத்தொழில்கள், குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்கு உதவுவதுதான் சர்க்காரின் பிரதான கடமை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், 2-வது திட்டம் தொடங்கி இந்த ஓராண்டு காலத்தில் சிறு கைத்தொழில்களும் குடிசைக் கைத்தொழில்களும் கணிசமான முறையில் ஆங்காங்கு முன்னேறி இருக்கிறதா என்று பார்ப்போமானால், இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆங்காங்கு இந்த மானியத் தொகையையும் கடன் தொகையையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று மக்கள் விரும்பி முன்வருகின்றனர். ஆனால் அவற்றை எந்த முறையில் உதவுவது என்ற ஒரு முடிவை இன்னும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதுவுமின்றி, எந்தெந்த கைத்தொழில்கள் எங்கெங்கு ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும், எந்தெந்த கைத்தொழில்களை எங்கெங்கு நடத்தினால் வெற்றிகரமாக நடத்தமுடியும், இந்தக் கைத்தொழில்களை நடத்துவதற்கு வேண்டிய பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்களா, அவர்களைக் கொண்டு முன்னேற்றம் அடையச்செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஆங்காங்கு பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் தான் கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் அதிக முன்னேற்றமில்லாமல் இருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் ஊர்ஊராக சிறு கைத்தொழில்கள், குடிசைக் கைத்தொழில்களில் ஓரளவு பயிற்சி கொடுத்துப் பயிற்சி பெற்றவர்களை ஆங்காங்கு அனுப்புவதற்கு தயார் செய்திருப்பதை அறிய நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இந்த முயற்சியை பெரிதும் பாராட்டுகிறோம்.

3rd May 1957] [Sri K. R. Viswanathan]

அடுத்தபடியாக, தென்னாடு முக்கிய கைத்தொழிலாக இருக்கின்றது கைத்தறி நெசவுக் தொழில். தேர்தலுக்கு சில தினங்கள் முன்பு விசைத்தறிகள் புருத்தப்படுமோ என்று நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். 'நெசவுத்தொழிலைப் பாதிக்கும் விசைத்தறியை புருத்தமாட்டோம்' என்று அரசாங்கம் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இன்றும் அந்த வாக்குறுதி கைக்கொள்ளப்படுகிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு "செஸ்" நிதியிலிருந்து வேண்டிய உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இம்மாதிரி சிறு கைத்தொழில்களுக்கு வசதி செய்துகொடுத்து சர்க்கார் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கிராம மக்களிடையே வேலையின்மையைப் போக்கி அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதுபற்றி நாம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது அது நம் நாட்டில் பாரதியார் கண்ட கனவு நினைவாகும் நிலைமையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. பாரதியார் சொன்னார் "விதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளிநாடு முற்றிலும் உள்ள ஊர்கள் நகரங்களெங்கும் பலபலபள்ளி;" அதற்கேற்ப ஜனத்தொகை 300 பேர்கொண்ட ஒவ்வொரு சிற்றூர்களிலும் ஒரு பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்படவேண்டும் என்ற திட்டம் கொண்டுவந்து, ஓராசிரியர் பள்ளிகள் ஆங்காங்கு திறக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் அதிகமாகத் திறக்கப்படவேண்டுமென்ற முயற்சியில் அரசாங்கத்தார் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அது ஒருபுறமிருக்க, இன்றைக்கு கல்வியைச் சீர்த்திருத்த வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியானது நம்மிடையே பரவி வருகிறது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இருந்த படியே பேரூர் ஒட்டில் என்கின்ற ஒரு தொழிலுக்கு மாத்திரம் அருகதையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது கல்வி. இத்தகைய கல்வியை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கல்வி கற்றவர்கள் துணிவுடன் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு வாழ்க்கை நடத்த தகுதியாக்கப்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தைக் கொண்டு கல்வி சீர்த்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். தொடக்கக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, உயர்தர கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, கல்வியாகக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, அந்தந்த தரத்தை உயர்த்துவதற்குச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்பதற்காக, ஆங்காங்கு கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவைகளின் அறிக்கைகளை எதிர்பார்த்தவண்ணம் இருக்கிறோம். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் கல்விச் சீர்த்திருத்தம் ஏற்பட்டு ஆங்காங்கு மாணவர்கள் எதிர்கால மக்களாக வாழ வழி வகுப்போம். அதுமட்டுமல்ல. ஆங்காங்கு பள்ளிக்கூடங்கள் மிகுதியாக வரவர, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் சரியான முறையிலே கவனிக்கப்படவில்லை என்ற குறைப்பாடுகள் எழுந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. முக்கியமாக, கல்வி கண்காணிப்பாளர்கள் போதிய அளவில் ஆங்காங்கு இல்லை என்ற குறையை நாம் கேட்கிறோம். பல மாவட்டங்களில் வேலை செய்துகொண்டுவரும் கண்காணிப்பாளர்களும், ரேஞ்சுகளில் உதவி கண்காணிப்பாளர்களும் இல்லாத காரணத்தினால் அந்த இடங்களில் அந்த ஸ்தானங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் இல்லை என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. ஓய்வு பெற்றவர்களை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற கொள்கையை சர்க்கார் மேற்கொண்டிருப்பதன் காரணத்தினாலேயே, இந்த ஸ்தானங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. ஆகவே ஓய்வு பெற்றவர்களை மறுபடியும் ஓரளவுக்கு வேலைக்கு நியமித்துக்கொள்வது என்கின்ற கொள்கையை ஏற்படுத்திக்கொண்டால் இம்மாதிரி ஸ்தானங்கள் காலியாக இருக்காது. ஆங்காங்கு பள்ளிக்கூடங்களிலே நல்ல முறையில் கல்வி போதிக்கப்படும். மாணவர்களுக்கு நன்றாக சொல்லிக்கொடுக்கப்படும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் நிலைமையை அரசாங்கம் எப்படி கவனித்து வருகிறது என்பதை ஒரு சிறிது எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக வாழ்க்கையிலே பின்தங்கியவர்கள் நிலைமையையும், சிறப்பாக தீண்டாத மக்களுடைய நிலைமையையும் சீர்செய்யவும் நாட்டிலே இருக்கும் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றவும் வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நம் சென்னை அரசாங்கம் ஹரிஜன நல இலாகா என்கின்ற இலாகாவை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் அவர்கள் நலனை கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

[3rd May 1957]

MR. SPEAKER : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களுக்குள் கனம் அங்கத்தினர், அவர்களுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளும்படிக்கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளைப் பொருத்த வரையில், 1952-53-ல், 11,000 பேருக்குத்தான் கல்விச் சலுகை வழங்க முடிந்தது. இன்றைக்கு 23,000 அல்லது 24,000 பேருக்குப் படிப்பு வசதி அளிக்க சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறார்கள். மாணவர் விடுதிகள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இரட்டிப்பு மடங்கு அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எப்படிச் சம்பளச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றனவோ, அப்படியே பிற்பட்ட மக்களிலும் சுமார் 50 அல்லது 52 வகுப்பாருக்கு இந்தக் கல்விச் சலுகையானது கல்வியின் எல்லா நிலையிலும் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று, ஹரிஜன இலாகா டைரக்டர் அரசாங்கத்தாருக்கு எழுதியிருப்பதாகவும், அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்து, ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்குள்ள சலுகைகளை குறித்து பிற்பட்ட வகுப்பார்களுக்கும் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற சட்டசபை இறுதியிலே, கிருஷ்ண மதத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜன வகுப்பாருக்கு, ஹிந்து மதத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜன வகுப்பாருக்குள்ள படிப்புச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. இத்தகைய சலுகையை கிருஷ்ண மதத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜன வகுப்பாருக்கு மட்டும் கொடுப்பது போதாது என்று பெருவாரியான மக்கள் விரும்புகிறார்கள். கிருஷ்ண மதத்திலும் பிற்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள்; இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ அந்தச் சலுகைகளை இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று பெரும்பாலானவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழில் கல்லூரிகளுக்கு, அதாவது மருத்துவ, பொறி இயல் கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்கள் சேர்க்கப்படும் விஷயம் இனி அரசாங்கத்தாரால் கவனிக்கப்படும். கடந்த ஆண்டிலே, பெருவாரியான பிற்பட்ட மக்களுக்கு தொழில் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற விஷயம் சென்ற சட்டசபையிலேயே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இதிலே முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், மாவட்ட ரீதியாக இவ்வளவு பேர்களைத் தான் சேர்க்கப்படுவார்கள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. ஜில்லாத் தலைநகரம், தாலுகா தலைநகரம் முதலிய இடங்களிலிருந்து வரும் விண்ணப்பங்கள்தான் கவனிக்கப்படுகின்றன. விவசாய மக்களின் குழந்தைகளின் விண்ணப்பங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை என்ற சென்ற சட்டசபையிலேயே எழுப்பப்பட்டது. தொழில் கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்களைப் பொறுக்கும் கமிட்டிகள் இம்மாதிரி புகார்கள் வராத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் இவ்வூரையை அளித்ததற்காக, அவை முன் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து ஆதரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 1st May 1957.

The motion has been moved and seconded. The motion is before the House for discussion.

25 அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 10 நிமிஷங்களுக்கு மேல் அவகாசம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 8 நிமிடங்கள் ஆனவுடனேயே நான் மணி அடிக்கின்றேன். எல்லா அங்கத்தினர்களும் என்னுடன் ஒத்துழைப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

3rd May 1957]

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன். இருந்தாலும், சில முக்கியமான குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நம் நாட்டிலே முக்கியமான பிரச்சனை நிலப் பிரச்சனையே. அண்மையிலே கொண்டு வரப்பட்ட நியாய வாரச் சட்டமும், விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டமும் எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றனவென்று பார்ப்போமேயானால், விவசாயிகளை விலில் கோர்ட்டுகளுக்கும், ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளுக்கும் இழுக்கடித்து, அவர்களுக்கு வீண் அலைச்சலை உண்டாக்கக்கூடிய நிலையில் தான் இருக்கின்றன. நிலச் சீர்திருத்தத்தில் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம், நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்துவதுதான். இதை நாம் முதலிலேயே செய்திருந்தோமானால், மற்ற சட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகள் ஒழிந்திருக்கும். நில உடமைக்கு வரம்பு ஏற்படுத்தும் சட்டத்தைக் கொண்டு வராதது மிகவும் விசனிக்கத் தக்க விஷயம் ஆகும். இந்தச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சர்க்காரின் கொள்கை வெறும் ஹேஷ்யமாகவே இருந்துவருகிறது. எப்பொழுது இந்தச் சட்டம் வருமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இதைத் தவிர, விவசாயத் துறையிலே பலவிதமான முன்னேற்றங்கள் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். “Tank encroachment” என்ற முறையிலே, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் குறிப்பாக ஜமீன் பிரதேசத்தில் உள்ள குளங்கொர்வை நிலங்களிலிருந்து அநேக விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படும் நிலைமையிலிருக்கும் போது, அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை என்று ஆகும் என்று சொல்ல முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம். “விவசாயச் சட்டங்கள் வந்ததினால், விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விட்டது” என்று சொன்னால், அது அர்த்தமற்ற பேச்சாகவேயிருக்கும். உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை தரக்கூடிய முறையிலே, நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய சட்டத்தையும் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், கூட்டுறவு விவசாய முறையையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால்தான், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையில் அபிவிருத்தி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், எந்த விதமான பெரிய தொழிலும் சென்னை மாகாணத்திற்கு வருவதாகத் தெரியவில்லை. நெய்வேலித் திட்டம் பல நாட்களாகப் பேசப்பட்டுவந்த விஷயம். எந்த விதமான தொழிலையும் நமது பகுதியில் ஏற்படுத்துவதற்கான அறிஞரையோ அல்லது குகசுமோ காணப்படவில்லை. கிராமக் கைத்தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, கைத்தறித் தொழில் மிகவும் முக்கியமானது. “செஸ் ஸ்கீம்”-படி, ஒவ்வொரு தறிக்கும் ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 வரையிலும் கடன் கொடுக்கலாம். கூட்டுறவு முறையில் இயங்கினால் இந்தத் தொழில் முன்னேற முடியும். ஆனால், இன்று சரியான முறையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஜில்லா மத்திய பாங்கால் கடன்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. இதனால் கூட்டுறவு முறையில் இயங்கும் சொஸைட்டிகள் நல்ல முறையில் முன்னேற முடியவில்லை. தவிர, இன்றைக்கு கைத்தறித் துணிகளை அதாவது உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்கள் விற்பனையாகாமல் இருக்கின்றன. இதனால் ஒரு மந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை விற்பனை செய்வதற்கு சர்க்கார் எந்தத் திட்டத்தையும் கொண்டுவரவில்லை. உற்பத்தி ஆகும் பொருள்கள் விற்பனை ஆகாமலிருப்பதால், கைத்தறி நெசவாளரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். கைத்தறிக்கு என்று சேலை, வேஷ்டி, துண்டு முதலிய துணிகளை ஒதுக்கிவிட்டோமேயானால், கைத்தறி நெசவாளரின் வாழ்க்கை நிலையைப்பற்றி எந்தவிதமான கவலையும் இல்லாமலிருக்கலாம். எப்படியும் உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்கு நல்ல “மார்க்கெட்” இருக்க வழி வகை செய்யவேண்டும். இது சம்பந்தமாக ஒரு திட்டமும் தயாரிக்கப்படவில்லை.

[Sri K. Ramachandran]

[3rd May 1957]

சில கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறதே யன்றி என்னென்ன தொழில்கள் சர்க்காருடைய உத்தேசத்திலிருக்கின்றன என்பதற்கு எந்தவிதமான அறிகுறியும் தென்படவில்லை.

வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்று அவர்களுக்குப் பயங்கர பூத மாகக் காட்சியளிப்பது “விற்பனை வரி”. ஒரு முனை விற்பனை வரியைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று எவ்வளவோ இயக்கங்கள் நடத்தியும், இன்னும் அந்த ஏற்பாடு அமுலுக்கு வரவில்லை. உணவுப் பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று இயக்கங்கள் நடத்தியும், அது சம்பந்தமாக எந்த விதமான சட்டமும் கொண்டுவந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதனால் வியாபாரிகளுக்குப் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு முனை விற்பனை வரித் திட்டம் கொண்டுவந்தால், உற்பத்தியாகும் கட்டத்திலேயே வரி போட்டுவிட்டால், பிறகு நடக்கும் “transactions”-களுக்கு வரி விதிக்காமலிருந்தால், வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு இருக்காது. தவிர, அத்தியாவசியமான பொருள்கள் மீது விற்பனை வரி விதிப்பதை உடனடியாக ரத்து செய்யவேண்டும்.

2-50
p.m.

நமது கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. கல்வி சம்பந்தமாக நமது ராஜ்யத்தில் பத்தாவது வரையில் இலவசக் கல்வியைப் போதிப்பதற்காகவும் கட்டாயமாகக் கல்வியை போதிப்பதற்காகவும் எந்த விதமான திட்டமும் இருப்பதாகவும் காணப்படவில்லை. சென்ற பத்து வருஷங்களுக்குள் பார்த்தால் நமது மாகாணத்தில் எழு சத விதம் முதற்கொண்டு பதினைந்து சத விதம் வரையில் தான் மக்கள் கல்வி கற்றிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவருகிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்கி அதிகமாகக் கல்வியை போதிக்க உடனடியாக இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கல்வி அபிவிருத்திக்கு என்று ஏதாகிலும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதை அமுல் நடத்தினால் தான் அதை நிறைவேற்றி வைக்கமுடியும். அதற்கு வேண்டி நமது சர்க்கார் சீக்கிரத்தில் கட்டாயக் கல்வி முறையையும் பத்தாவது வரையிலும் இலவசமாகக் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையையும் உண்டாக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் நமது மக்களை முன்னேற்றமடையச் செய்யவோ அல்லது சீர்திருத்தம் செய்யவோ முடியாது. அதற்கு வேண்டிய எந்தத் திட்டமும் இதுவரையிலும் போட்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு உபாத்தியாயர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதைப் பார்த்தால் நமக்கு நன்றாகத்தெரியும். அதைப்போலவே என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய நிலைமையும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். மற்றும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுடைய நிலைமையும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும்; அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு நமது சர்க்காரிடம் ஏதாவது கொள்கை அல்லது திட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒரு திட்டமும் காணப்படவில்லை. ஆனால் ஒரு விதத்தில் சொல்லலாம் சர்க்காரிடம் பணம் இல்லை என்று. பற்றாக்குறை இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்பது அவசியம் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்தால்தான் அவர்கள் எல்லாத் துறையிலும் முன்னேற்றமடைய வசதி ஏற்படும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்தப்படியாக நமது சர்க்காரிடம் ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் திட்டம் இருந்து வருகிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய இடங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால் சாதாரணமாக பிற்போக்காக அபிவிருத்தி அடையாமல் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களை எடுத்து அங்கு அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் நன்மையாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றால் செழிப்பாகவும் வளமாகவும் உள்ள பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பிரதேசங்களைத்தான் அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள். சாதாரணமாகப் பார்த்தால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அதிகப்படியான செழிப்பில்லாத பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன.

3rd May 1957]

[Sri K. Ramachandran]

பிற்போக்கான பிரதேசங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அங்கு ஒன்றிரண்டு இடங்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு அங்குதான் அந்த திட்டத்தை அமுல் நடத்துகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் எந்த எந்த பிரதேசங்கள் பிற்போக்காக இருக்கின்றனவோ அந்த அந்தப் பிரதேசங்களை தேர்ந்தெடுத்து அங்கெல்லாம் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் காணலாம். அதன் பிறகு மாகாணம் பூராவும் முன்னேற்றமடைந்ததாகத் தெரியும். இப்பொழுது அப்படி நடைபெறவில்லை. இனிமேலாவது பிற்போக்கான பிரதேசங்களை தேர்ந்தெடுத்து அங்கு இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். “ஈக்விடபிள் டிஸ்ட் ரிபூஷன்” என்று சொல்லுவார்களே அம்மாதிரி இருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் மாகாணம் வெகுவாக முன்னேற்றமடையும். அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் காணப்படவில்லை. இன்னும் 23 பள்ளக்குகளுக்கு இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மக்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கான திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகளில் முக்கியமாக அடிப்படையான நிலச் சீர்திருத்தம், நில உச்ச வரம்பை ஏற்படுத்துவது, விவசாயிகளுடைய நிலையை உயர்த்துவது, மற்ற தொழில் உற்பத்தி, மற்றும் பல இனங்களில் முன்னேற்றமடையச் செய்வது, கல்வித் துறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்வது, வியாபாரிகளுடைய நிலையை உயர்த்துவது, இப்படிப்பட்டவைகளுக்கான பல கன்ஸ்டிரக்ஷன் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அமுல் நடத்தினால் மாகாணத்தில் முன்னேற்றம் காணமுடியும். இவைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய பேச்சுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMY NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இச்சபையில் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி பாராட்டும் தீர்மானத்தை கனம் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் பிரேரேபித்ததை ஆதரித்துப் பேசும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன். என் ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான ஜில்லா. எனக்கு முன்பு பேசியவர் சொல்லியது போல் என் ஜில்லாவாகிய ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டம் முதலிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து அவைகளை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களை விட எங்கள் ஜில்லாவிற்குத் தான் அதிகப்படியான சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகப்படியாக ப்ளாக்குகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதற்கு அரசாங்கத்தையும் நான் பாராட்டுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஜனத் தொகையில் பாதிக்கு மேலாகப் பயனடையக் கூடிய அளவில் ப்ளாக்குகளை அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்திருப்பதைக் கண்டு நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். அதைப்பற்றியெல்லாம் கவர்னர் அவருடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்னும் அதிகப்படியாக கவர்னர் உரையில் சொல்லியது போது 23 ப்ளாக்குகள் வரும்போது மேலும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்றும் நினைக்கிறேன்.

நீண்ட காலமாகவே ஏதோ போதாத காரணத்தாலோ என்னமோ மேற்குப் பிராந்தியம் மலைத் தொடரை யொட்டி கோயம்புத்தூரிலிருந்து திருநெல்வேலி வரையிலும் கன்யாகுமரி ஜில்லாவரை மலைப் பிரதேசங்களிலும் அதாவது சமார் இருபது அல்லது முப்பது மைல் தூர பிரதேசங்களில் பத்து வருஷ காலமாக மழை சரியாகப் பெய்யவில்லை. கோயம்புத்தூர் முதல் கன்யாகுமரி வரையில் நல்ல செழிப்பான வளம் பெற்ற பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. காலா காலத்தில் சரியாக மழை பெய்து கொண்டிருந்தால் அந்தப் பிரதேசங்கள் நல்ல வளமுடன் இருக்கும். ஆனால் சென்ற பல ஆண்டுகளாக அங்கு மழை பெய்யாத காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் கண்டு பிடிக்கத் தகுந்த ஆராய்ச்சிக்காரர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஆராய்ச்சி செய்து பார்ப்பது அவசியம் என்றுங்கூட நான் கருதுகிறேன். மழை இல்லாததால்

[Sri R. Krishnasami Naidu]

[3rd May 1957]

அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சங்கரன்கோவில், தென்காசி, அம்பாசமுத்திரம் பகுதிகளில் நல்ல விளைச்சல் இல்லாமல் இருக்கிறது. நல்ல பலன்தரக்கூடிய பிரதேசங்கள் இப்பொழுது மழை இல்லாமல் வறண்ட பிரதேசங்களாகக் காணப்படுகின்றன. பல வருஷங்களாக விளைச்சல் இல்லாமலிருப்பதால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதேசங்களை வளம்பெறச் செய்வதற்கு கொன்னை ராஜ்ய பகுதியில் தண்ணீர் இல்லாமல் போனாலும் மலையாளப் பிரதேசத்திலிருந்து நமக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்குச் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி நம் முடைய இஞ்சினியர்களும் மற்ற நிபுணர்களும் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள், அதைப்பற்றி சர்க்காருக்கும் தெரியும். அதற்கு வேண்டிய சாத்தியக் கூறுகள் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மலையாளப்பகுதியிலிருந்து நமக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக ஏற்பாடுகளை இப்பொழுது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அங்குள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து இங்கு தேக்கங்களைக் கட்டிக் கொண்டு பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறு மானியத்தை இன்னும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஆந்திர சர்க்காரில் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கென்று அதிகப்படியாக ஒரு கோடி ரூபாய் தர வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே நாமும் கிணறு மானியத்திற்கு என்று அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கியும் அந்த மானியத்தை இன்னும் விஸ்தரிக்கச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக நான் 1948-ம் வருஷம் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் கிராமம் ஒன்றிற்குப் போயிருந்தேன். அங்குள்ள தலையார்க்கு அப்பொழுது 90 சென்ட் நிலம் இருந்தது. அவன் கிணறு மானியம் பெற்று அந்த 90 சென்டை வைத்துக் கொண்டு மின்சார வசதி ஏற்படுத்தியதையும் வைத்துக்கொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்து இப்பொழுது 11 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். சிறுசு சிறுக அவர் கிணறு மானியத்தை வைத்துக் கிணறு வெட்டி மின்சார வசதியை வைத்துக் கொண்டும் தன்னுடைய நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார். இப்பொழுது வருஷம் ஒன்றுக்கு இந்த 11 ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து 110 கோட்டை நெல் கிடைக்கிறது. ஒரு கோட்டை என்றால் 120 பட்டணம் படி. ஆகவே கிணறு மானியத்தினால் ஒருவர் எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி அடையலாம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் போலவே இன்னும் சில பகுதிகளில் அதிகப்படியான கிணறுகளை வெட்டினால் நிலங்களை வளம்பெறச் செய்து நாட்டை செழிப்பாக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். கிணறுகள் மூலமாக விவசாயிக்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இன்னும் அதிகப் படியான கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் அரசாங்கம் ரூபாய் 750 மானியமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். இன்னும் அதைத் தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக மின்சார விஸ்தரிப்புக்கு என்று நல்ல வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி செலுத்த வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அப்படி நன்றி செலுத்த வேண்டியது எல்லோருடைய கடமையுமாகும். இன்னும் அதிகப்படியாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மற்றொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்பு வேலைகள் நடைபெறுகின்ற இடங்களில் லோகல் டெவலப்மெண்டுகளுக்கு என்று வழக்கமாகக் கொடுக்கப்படும் பணத்தை அந்தப் பகுதிகளில் செலவிடக் கூடாது என்று நிதியை மத்திய அரசாங்கத்தின் உத்தரவின்

3rd May 1957] [Sri R. Krishnasami Naidu]

படி அனுசரித்து வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. அப்படி அவர்கள் சொல்லும் திட்டப்படி செய்வது சரியாக இருந்தாலும் இங்குள்ள நிலைமையை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்பு முதலிய பெரிய வேலைகள் நாட்டில் நடைபெற வேண்டியதாக இருப்பதால் இப்படிப்பட்ட விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். கிராமங்களில் பெரிய வேலைகள் நடைபெற வேண்டியதாக இருக்கின்றன. கிராமங்கள் முன்னேற்றமடைய ஹைஸ்கூல் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரிய பாலங்கள் ரோடுகள் குடித் தண்ணீர் தேக்கங்கள் அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பெரிய உபயோகமுள்ள காரியங்களுக்கு கிராம நலத் திட்டத்தில் மீதியில்லை. இதற்கு அப்படிப்பட்ட விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக இந்தச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்குப் பல உதவிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் அளிப்பதோடு மத்திய சர்க்கார் உதவியுடன் பல திட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்படுகின்றன. சென்ற வருஷத்திலே ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் 30 முதல் 40 ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள் வாங்குவதற்காக ரூபாய் 285 லீதம் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. அப்படி ஒரு திட்டம் வருகிறதென்ற நிதி வருஷக் கடைசியில், ஜனவரி அல்லது டிசம்பர் மாதத்திலே தாலுகா ஆபீசுக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பணம் கொடுக்கவேண்டிய திட்டமெல்லாம் மார்ச் கடைசியில் வந்தது. பிறகு இதற்கான விண்ணப்பங்கள் தருவிக்கப்பட்டன. அவசர அவசரமாக விண்ணப்பங்கள் தருவிக்கப்பட்டு, பிறகு யார் இதைப் பெறுவதற்கு மிகத்தகுதியுடையவர், யார் மிகவும் பரம ஏழை என்பன போன்ற விவரங்களை யெல்லாம் தெரிந்து அந்தப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால், அந்தப் பணம் எப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டம் இருந்ததோ அந்தக் காரியம் நடைபெற முடிய வில்லை. அவசர கோலம் அள்ளித் தெளித்தாற் போல், அவசரம் அவசரமாக செய்யப்பட்டதால் புனிதமான ஒரு காரியமாக இருந்தாலும்கூட முழு உபயோகத்தைத் தர முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே இத்தகைய மான்யங்கள் கொடுக்கப்படும்போது, அவைகளைக் காலா காலத்தில் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்த வேலைகளையும் நிதி வருஷக் கடைசியில், அவசரப் பட்டு ஆரம்பித்து வேலையை நடத்தும் மனோபாவம் இன்னும் அரசாங்க அதிகாரிகளிடத்திலும் நம்முடைய அரசாங்க இயந்திரத்திடமும் காணப்படுகிறது. இன்னும் அந்தப் பழைய வாசனை இருந்தக் கொண்டதான் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அந்த நிலை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆகையால், காலா காலத்தில் ஒவ்வொரு துறைக்கும் இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றது என்று திட்டங்களை வைத்து, எந்த இடங்களிலே வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமோ அந்தப் பகுதிகளை காலா காலத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தெரிவித்து, வேலைகளைப் பிரித்து, அந்தப் பகுதிகளிலே இப்பொழுதிருந்தே வேலைகளை ஆரம்பிக்கும்படியான அவகாசம் எல்லாம் கொடுத்து வேலைகளை ஆரம்பிப்பது இன்னும் சிறப்பாகவும், உபயோகமாகவும் இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

ஆதாரக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், நம்முடைய மாகாணத்திற்கு நல்ல புகழ் இருக்கிறது. காஞ்சிபுரத்தில் நடந்த சர்வோதய சம்மேளனத்தின்போது அங்கு ஆதாரக் கல்வி சம்பந்தமான கண்காட்சி யொன்று நடத்தப்பட்டது. தமிழ் நாட்டிலேயே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவானது ஆதாரக் கல்வி விஷயத்தில் ஒரு தனிப் பெருமை பெற்றிருப்பதை அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த காட்சிகளிலிருந்து தெரிந்து கொண்டோம். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் மல்லி பிரக்கா இருக்கிறது. ஆதாரக் கல்வி முறையிலே மல்லி பிரக்காவிலே, கிராமப் பகுதியிலே நடைபெறும் ஆதாரக் கல்வியிலே அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் லட்சிய அளவும் அங்கே ஆதாரக் கல்வி முறையிலே உயரிய ஒரு உச்ச நிலையை எட்டியிருந்தது. அந்த

[Sri R. Krishnasami Naidu] [3rd May 1957]

அளவு எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டியிருக்கிறது. ஆதாரக் கல்வி வளர்ச்சியிலே இதை அங்கு பார்த்தோம். சென்னை ராஜ்யத்திலே அந்தப் பகுதி தான் முதன்மையாக நின்று என்று அறிகிறேன். அந்த வகையிலே ஆதாரக் கல்வி மிகவும் நல்ல முறையில் வளர்ந்து வருகிறது. இருந்தாலும், அரசாங்கம் இன்னும் தீவிரமாக அந்தப் பள்ளிகளில் ஆதாரக் கல்வி முறையை விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில், உத்தியோகம் வேண்டுமென்பதற்காகவே சிலர் ஆசிரியர்களாக அங்கு வருகிறார்கள், ஆதாரக் கல்வியில் நம்பிக்கை அற்றவர்களாகவும் பலர் இருக்கிறார்கள் என்று இந்த இடத்தில் நான் சொல்வதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். இதைத் தவிர்க்க முடியாமல் இருக்கலாம். ஏனென்றால், எந்த ஒரு காரியத்திற்கும் அதில் நம்பிக்கை உடையவர்களைக் கிடைப்பதென்பது முற்றிலும் முடியாத காரியம்; என்றாலுங்கூட அதில் கொஞ்சம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

போஸ்ட்-பேவிக் ஸ்கூல்கள் இரண்டே இரண்டு இடங்களில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீமான் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், ஒன்று கல்லுப்பட்டியிலும், இன்னொன்று வேதாரண்யத்திலும் இருக்கின்றன. உயர்தரப்பள்ளிக் கல்விக்குச் சமமாக ஆதாரக் கல்வி முறையிலே இருக்கக்கூடிய பள்ளிகள் அவைகள்; அவைகளைப் போன்று ஆதாரக் கல்வியிலும், தேசத்தின் முன்னேற்றத்திலும், காந்தியடிகளின் நிர்மாண வேலைகளிலும் முழு நம்பிக்கை உள்ளவர்களைக் கொண்டு நல்ல முறையில் அமல் நடத்தி, அதனுடைய வளர்ச்சியைக் காட்டுமில பகுதிகளில் எல்லாம் போஸ்ட்-பேவிக் ஸ்கூல்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஊரிலே ஒரு போர்டு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அதையும் போஸ்ட்-பேவிக் ஹைஸ்கூலாக மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே சந்தர்ப்பத்தில் பூர்வ ஆதார வகுப்புகளை ஆதாரப் பள்ளிகளில் ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கம் அனுமதியளிக்க வேண்டும். அங்குள்ள டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர், ஜில்லாக் கல்வி அதிகாரி, டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர், ஆதாரக் கல்வி அதிகாரிகள் அனுமதி கொடுக்க இயலாது. விசேஷ அனுமதி அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நன்றாக அமுல் நடத்தப் போதிய நம்பிக்கையுள்ள பிரமுகர்கள் இருக்கும் பகுதிகளிலெல்லாம் பூர்வாதாரப் பள்ளிகளைத் திறக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, பாபு புத்தகங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், எல்லா பாப்புத்தகமும் நல்ல முறையில் எழுதும்படியான ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பாபு புத்தகங்கள் இப்போது பயிலும் மாணவ மாணவிகள் தற்கால நிலைமைகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் எழுதப்பட வேண்டும். நம் சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு இந்த நாட்டின் முற்கால நிலைமையும் தற்கால நிலைமையும் என்னவென்பதைத் தெரியும்படிச் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் அவரவருடைய தகுதிக்கும் வயதுக்கும் படிக்கும் வகுப்புக்கும் ஒப்ப ஒவ்வொரு துறைக்கும் அவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தக்கபடி பாப்புத்தகங்கள் எழுதப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியானால்தான், இந்த நாட்டின் சரித்திரத்தை வயதிற்குத் தகுந்தவாறு தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

சமீப காலத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் இது எவ்வளவு அவசியம் என்று நினைவூட்டுகின்றன. இரண்டாவது யுத்த காலத்திற்குப் பின்னாலே இந்த நாட்டில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. உணவுக்கும் உடைக்கும் பட்ட கஷ்டங்கள் எத்தனை எத்தனையோ. இன்றையதினம் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படிப்பவர்களும் கல்லூரியில் படிப்பவர்களும் கூட, இருபது வயது கடந்தவர்களும் கூட, நாட்டின் அவ்வப்

3rd May 1957] [Sri R. Krishnasami Naidu]

போதைய நிலைமையை நன்கு தெரிந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆறு அவுன்சு தானியம் என்று சொல்லி, கண்ணால் கண்டறியாத தானியங்களையெல்லாம் வாங்கிச் சென்ற நிலையும், தானியங்களுக்காக ஆண்களும் பெண்களும், கர்ப்பினிகளும் கூட கியூ வரிசையில் ஒரு படி அரிசிக்காக பகல் எல்லாம் காத்திருந்து கஷ்டப்பட்டதையும், விவசாயிகள் விவசாய டெமாண்ட்ஸ்ட்ரேடர் ஆபீசில் இரண்டு படி அமோனியம் சல்பேட்டுக்காக நெடு நேரம் கியூ வரிசையில் காத்திருந்ததையும் இதற்குள் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட நாட்டின் அவ்வப்போதைய நிலைமையெல்லாம் மாணவர்களுக்கு அவ்வப்போது பாடப் புத்தகங்களின் வாயிலாகத் தெரிவிக்கவேண்டும். அன்றைக்குத் துணிக் குப்பட்ட கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சம் அல்ல. ஒரு ஜாக்கெட்டுத் துணி வேண்டுமென்றால், கடைக்காரர் எதை கொடுக்கிறாரோ, எந்தக் கலர் துணி கொடுக்கிறாரோ, அதைத்தான் வாங்கிச் செல்லவேண்டும் என்ற நிலை இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தது ஒரு சில வருஷங்களுக்கு முன்னால். ஆனால், இன்று நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை என்ன? சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் நாட்டில் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஏற்பட்டிருந்த கஷ்டங்களையும், அந்தந்தத் துறையிலே நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றங்களால் இன்று ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சௌகரியங்களையும் ஒன்றாக வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, முன்பு இருந்த இந்த நாட்டு நிலை, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலை, இந்த ஒரு சில வருஷங்களில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி, எதிர்காலத்தில் அபிவிருத்தி எப்படி அடையப்போகிறது என்ற நம்பிக்கை இவைகளையெல்லாம் போதிக்கத் தக்க பாடப் புத்தகங்கள் நல்ல முறையிலே அமையவேண்டும். இப்பொழுது நல்ல பாடப் புத்தகங்கள் இல்லாதது பெருங் குறையாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் மிக்க கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய அடிப்படைத் தகுதியைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய படிப்புத் தகுதி ஆடவர்களுக்கு எஸ்.எஸ். எல்.ஸி.-வரை அல்லது அதற்குச் சமமான படிப்பாவது இருக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அதைப் பல்முறையும் வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். பெண்கள் சம்பந்தப்பட்டபடியில் ஈ.எஸ்.எல்.ஸி. இருந்தால் போதும் என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் அவர்கள் ஆசிரியர்களாகப் பயிற்சி பெறுவதற்குச் செல்லும்போது, இந்த இரண்டு தகுதிகளும் இரண்டு இனத்துக்கும் அடிப்படைத் தகுதியாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்குக்குறைந்த தகுதி இருப்பது போதாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

தூதிருஷ்டவசமாக ஒரு விஷயத்தையும் நான் இங்கே வேண்டுமென்றே குறிப்பிட்டதான் வேண்டியிருக்கிறது. மல்லியில் ஒரு ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி இருக்கிறது. கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் அதை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அதற்கு அவர்கள்தான் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டினார்கள். நாங்கள் முயற்சி செய்தோம். அந்தப் பள்ளியின் ஆரம்பக்காலம் முதல் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் முதலியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்வுக் குழுவிலே நான் அங்கத்தினராக இருந்துவருகிறேன். சென்ற வருஷ நிலைமை என்னவென்றால், 80 பேர் லீனியர் பேலிக் ட்ரெயினிங்குக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டியிருந்தது. 123 பேர்கள் அதற்காக வந்தார்கள். குறைந்த பேர்களைத்தான் நாங்கள் அழைத்திருந்தோம். “இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் எத்தனை தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன?” என்று 123 பேர்களையும் கேள்வி கேட்டோம். “ஒன்பது தாலுகாக்கள்” என்று பதில் சொன்னவர்கள் மூன்றில் ஒரு பங்கினர்தான். அதிலும் ஒன்பது தாலுகாக்களின் பெயரையும் ஒழுங்காகச் சொன்னவர் எல். ஸ்ரீனிவாசன் என்ற ஒருவரைத் தவிர மற்ற 122 பேர்களும் சரியாகச் சொல்லவில்லை. அவர்களில் இன்டர்மீடியெட் படித்தவர்களும் கூட இருந்தார்கள் என்றால், நிலைமை என்ன வென்பதை இதிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம். இன்டர்மீடியெட் படித்தவர்களுடைய நிலைமையே இவ்வாறு என்றால், மற்றவர்களுடைய நிலையைப்பற்றி சொல்லவேண்டிய தில்லை. ஆசிரியர்களாக வருகிறவர்களுக்கு குறைந்தபட்சத் தகுதியானது

[Sri R. Krishnasamy Naidu] [3rd May 1957]

எஸ்.எஸ்.எஸ்.வி.-யாவது இருக்கவேண்டும். மாதர்கள் சம்பந்தப் பட்டமட்டில், அவர்களுக்கு ஈ.எஸ்.எஸ்.வி. போதும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆடவர்களைவிட பெண்டிர்கள் கல்வியிலே அதிக சிரத்தை யுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லப் பின்வாங்கவில்லை.

ஆகையால், இதையெல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் ஆலோசனை செய் யவேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் நம் நாட்டில் தற்காலத்தில் நம் முன் உள்ள பிரச்சனைகளில் அவர்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி, அதற்குப் போதிய ஆலோசனையையும், எதிர்காலத்திலே நடக்கவேண்டிய விஷயங் களைக் கூறியதற்காக நானும் முன் மொழிந்து, வழி மொழிந்தவர்களுடன் சேர்ந்து தழுவி மொழிந்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

3-10
p.m.

*SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR : அன்புள்ள அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய பிரசங்கம் பாராட்டுவதற்குரிய முறையில் அமைய வில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். கவர் னர் உரையில் அரசாங்கக் கொள்கை விளக்கமும், திட்ட விளக்கமும் கூறப் படாமல், அவை நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்திற்கு ஒதுக்கத் தள்ளியது நம்மை எல்லாம் ஏமாற்றக்கூடியதாய் அமைந் திருக்கிறது. ஆகையால்தான் அதை நான் பாராட்டக் கூடிய நிலைமை யில் இல்லையென்று கூறுகிறேன்.

மேலும் தேர்தல் அமைதியான முறையிலும், பாரபட்சமற்ற முறை யிலும் நடந்ததாக கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டு ருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும், பொதுமக்களும் ஒத்துழைத்தால்தான் தேர்தல் காலத்தில் அமைதி ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுள்ளது உண்மை தான். ஆனால் தேர்தல் காலத்தில் பாரபட்ச ம் காட்டப்படவில்லை என்று கூற முடியாது. பாரபட்சம் இருந்தது என்பதற்கு சில விளக்கங்கள் என்னால் கொடுக்கமுடியும். மந்திரிகள் மந்திரி களாக இருந்து கொண்டு தேர்தல் பிரசாரம் செய்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடியை அவர்கள் தங்கள் காரில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்திருந் தால் நான் ஆட்சேபிப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் அரசாங்கக் கொடியை மந்திரிகள் தங்கள் காரில் போட்டுக்கொண்டு தேர்தல் நேரத்தில் வீட்டுக்கு வீடு போட்டு கேட்கச் சென்றதும், போலீஸ் படைகள் அவர்களைத் தொ டர்ந்து சென்றதும், அதிகாரிகள் பின்னே ஓடிச் சென்றதும், கிராமங் களிலுள்ள மணியக்காரர் முதல் தோட்டி வரையில் கைகட்டி நின்றதும் மக்களை எல்லாம் பயமுற்றத்தி, மிரட்டுவதைப்போல அமைந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் நான் சேர்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தேர்தல் சின்னம் தனியாக ஒதுக்கப்படவில்லை. “அது எங்கள் பொறுப்பு அல்ல” என்று இவர்கள் தட்டிக் கழித்து விட்டார்கள். ஆனால் தனியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தேர்தல் சின்னம் ஒதுக்க இவர்கள் வழிவகைகள் செய்து இருக்கலாம். அதுமாத்திரமல்ல. தேர் தல் காலத்தில் வண்டி வாகனங்கள் உபயோகிக்க கூடாது; லஞ்சம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் வண்டி வாகனங் கள் கொடுக்கப்பட்டன. லஞ்சம் கொடுக்கப்பட்டது.

MR. SPEAKER : I think the hon. Member is making an allegation which has to be made before the Election Tribunal and not before this House because the House is not competent to find out whether the allegation is true or not. So, I request the hon. Member to refer to the points mentioned in the Governor's Address without making allegations which cannot be proved or disproved.

SRI A. GOVINDASAMY NAYGAR : தேர்தலில் பாரபட்சம் நடந்தது என்பதற்காகத் தான் குறிப்பிட்டேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. போலீஸ்காரர்கள் யார் பேரிலும் கேஸ் போடவில்லை. அதற்கு அரசாங்கத் தாரும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது என்னுடைய குறைபாடு.

3rd May 1957] [Sri A. Govindasamy Nayagar]

மேலும் என்னுடைய தேர்தலும், நிதி மந்திரி அவர்களுடைய தேர்தலும் ஒரே தேதியில் நடந்தது. அவருடைய வோட்டு எண்ணலும், என்னுடைய வோட்டு எண்ணலும் முடிந்தது. 15 ஆயிரம் வோட்டுகள் அதிகம் பெற்று நான் வெற்றி பெற்றிருந்த போதிலும் நான் வெற்றி பெற்ற செய்தியை அறிவிக்கவில்லை. நிதிமந்திரி அவர்கள் வெற்றி பெற்றார் என்று முதலில் அறிவிக்கப்பட்டது.

MR. SPEAKER : என்னுடைய தேர்தல் முடிவு பத்து நாளைக்கு அப்புறம்தான் தெரிந்தது. அதற்காக புகார் சொல்ல முடியுமா?

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR : பத்து நாளைக்குப் பிறகு வோட்டுக்கள் எண்ணி இருக்கலாம். என்னுடைய தொகுதியில் வோட்டுகள் எண்ணிய பிறகும், முடிவு தெரிந்த பிறகும், முடிவை அறிவிக்காமல் பின்னர் அறிவித்தார்கள் என்பதனால்தான் குறைகூறுகிறேன் எனத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் விவசாயிகளைப்பற்றிக் கூறுகையில் விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தி எல்லாம் சரியாக இருந்தும், விலைவாசி இறங்க வில்லை என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். விலைவாசி இறங்காததற்கு என்ன காரணம்? யார் பொறுப்பு? அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் பெற்ற ஆட்சியாளர்கள் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதுதான் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். இனியாவது அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கையில்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இனி சீதோஷ்ண நிலைமைகூட மோசமாக மாறும் என்பதாக அவருடைய உரையில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இது பதுக்கல் காரர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு தேடிக்கொடுப்பதாகத்தான் அமையும் என்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றிக் சொல்கிறகாலத்தில் இப்போது புதிதாக தணிக்கப்பட்டிருக்கிற நயாபைசா விஷயமானது வியாபாரிகளுக்கும், மோசக் காரர்களுக்கும் தம் இஷ்டப்படி விலையை உயர்த்துவதற்கு உதவியிருக்கிறது. ஆகவே விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்கவேண்டும்.

மேலும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமும், சமுதாய நலத் திட்டங்களின் மூலமும் நாடு முன்னேறி வருகிறதென்ற உண்மையை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியம்தான், ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்கள் தாம் முன்னேற்றுவதற்கு அவை உதவுகின்றன. இதை ஆட்சியாளர்கள்கூட மறுக்க முடியாது. குறிப்பிட்ட கட்சிக் காரர்கள் என்று கூறும்போது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு எல்லாம் உத்தியோகம் கொடுப்பதற்கு உபயோகப்படும் ஒரு ஸ்தாபனமாகவே அது அமைகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். திட்ட அபிவிருத்திக்குச் செலவு செய்வதைவிட, நிர்வாகத்திற்காகச் செலவு ஆகின்ற பணம்தான் பாதி அளவு இருக்கிற தென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் முதலியவைகள் எல்லாம் எங்கு எங்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்களோ அங்கங்கேதான் நடைபெற்றுவருகின்றன. எங்கள் மாவட்டத்திலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. எங்களைப்போன்ற எதிர்கட்சிக்காரர்கள் பலர் தங்கள் மாவட்டங்களுக்கு இத்திட்டங்களை எல்லாம் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இனியாவது எடுத்துக்கொள்வார்களா என்ற சந்தேகம் இருந்து வருகிறது. அத்திட்டங்களுக்குப் பெயர் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்று கொடுத்திருப்பதால் தேசியத்திற்கு நாங்கள் எல்லாம் விரோதிகள் என்ற கருத்தில் தான் எங்கள் பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்காமல் இருக்கிறார்களா என்றும் தெரியவில்லை.

மேலும் மின்சாரம் அநேக கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருப்பதாயும், அதனால் அநேக கிராம மக்கள் நன்மை அடைந்திருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலேயும்

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [3rd May 1957]

பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. எங்கள் மாவட்டத்திலோ போதுமான அளவுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. 1947-லே விண்ணப்பம் செய்து கொண்ட கிராமங்களுக்குக் கூட இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே இதிலும் உண்மையிலேயே பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்பது புலனாகிறது. ஏதோ பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கிவிட்டால் போதாது. அத்தகைய மின்சாரம் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் பயன்படவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கிற நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் தமிழகத்திற்கே ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று எல்லாப் பகுதியிலும் பேசப்படுகிறது. குறிப்பாக நிதி மந்திரி அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் பேசும்போது இதை வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டார்கள். அநேகம் ஆண்டுகளுக்கு இந்த நிலக்கரிச் சுரங்கத்திலிருந்து நிலக்கரி தோண்டி எடுக்கப் போதுமான நிலைமையில் இது அமைந்திருக்கிறது. இதுதான் தென்னாட்டில் திராவிட நாட்டில் கனரகத் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயன்படும். நிலைக்கரி இல்லாததால்தான் இவ்வளவு நாட்களாக இங்கே கனரகத் தொழில் வளர வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. 1960-ம் ஆண்டுக்குள்ளாகவே நிலக்கரி தோண்டி எடுக்கும் திட்டம் செயல்பட ஆரம்பிக்கும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலக்கரித் திட்டம் மின்சார உற்பத்திக்கும், டீசல், பெட்ரோல் போன்ற எரிப்பொருள்களின் உற்பத்திக்கும், சில உபதொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் உபயோகமாக அமையும் என்று கவர்னருடைய பிரசங்கத்தில் காணப்படுகிறது. நிலக்கரி அதிகாரி மணி அவர்களுடைய அறிக்கையிலும் இதைக் காண்கிறோம். ஆனால் இந்த நிலக்கரி இரும்பை உருக்குவதற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய நிலைமையில் அமையவில்லை.

நெய்வேலிக்கு எழுபது மைல் அப்பால் இருக்கிற சேலத்தில் இரும்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தும் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நம்முடைய திராவிட நாட்டில் ஒரு இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யாததற்குக் காரணம். நம் ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்குப் போதுமான அதிகாரம் இதில் இல்லாததுதான். வட நாட்டு அரசாங்கத்தார் நம்மைப் புறக்கணிப்பதற்கு இதுதான் காரணம். வேண்டுமென்றே அவர்கள் நம்மைப் பரிவாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை வளர்ந்திருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்கு என்ன செய்வது ?

***SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :** எங்களுடைய சார்பில் நீங்கள் நின்று வாதிக்கவேண்டும். நீங்கள் ஏமாந்த சோணகிரியாக இருக்கிற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவைகளையும், குறைகளையும் அவர்களுக்கு முன்னால் எடுத்து வைத்து சரியாக வாதிக்காமல் அவர்கள் சொல்தவற்கு எல்லாம் “ஆமாம்” போடுவதனால்தான் அவர்கள் வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் வெற்றி நெய்வேலி சுரங்கத்தின் வெற்றியைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு 60 கோடி ரூபாய் செலவிடப் போவதாகவும் தெரிகிறது. ஆனால் அந்த வட்டாரத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்படுகிறவர்களுக்கு நஷ்டஈடு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் எனச் சொன்னாலும்கூட 250 ரூபாய் முதல் 400 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படப் வருவதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் நிலங்களை மிகக் குறைந்த விலையில் எடுத்துக்கொள்வதைத் தடுக்கவேண்டும். நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்றவர்களுக்கு இருபது மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள காட்டில் குடியிருப்பு வசதி தரப்படுகிறது. நெய்வேலி சுரங்கத்திற்குப் பக்கத்திலிருக்கும் கிராமவாசிகளை வெளியேற்றி காடுகளில் அவர்களுக்கு இடம் தருகிறார்கள். விருத்தாசலத்திலுள்ள காடுகளையும் அழிக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் வனமோசைசவம் இந்த அரசாங்கம் கொண்டாடுகிறது. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு காரியத்திலும் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையில் முரண்பாடுகள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றது. இம்மாதிரி காடுகள்

3rd May 1957] [Sri A. Govindasamy Nayagar]

அழிப்பதில் என்ன தெரிகிறதென்றால் முப்பது ஆயிரம் பெறுமான ஒரு காட்டில் மூன்று ஆயிரத்திற்கு எலத்திற்கு விட்டு ஒரு சிலர் அதனால் முப்பத்தாயிரம் லாபம் அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அம்மாதிரி அழிக்கப்பட்ட காடுகளில் நெய்வேலி திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமவாசிகள் எவ்வாறு அங்குபோய் விவசாயம் ஆரம்பிப்பார்கள் என்று தெரியவில்லை. தவிர அவர்கள் விட்டுப்போன வீடுகளுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கிற காலத்தில் இருபது வருஷத்திற்கு முன் அதற்கு என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அதைக் கருத்தில் கொண்டு, அது ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தால், இருநூறு ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குப் பதினைந்து சதம் போனஸ் என்று கணக்கிட்டு இருநூற்றுமுப்பது ரூபாய் கொடுத்து வீட்டை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நெய்வேலி திட்டத்தில் அங்குள்ள கிராமவாசிகளுக்கு வேலை கொடுப்பது கிடையாது. ஒரு கான்டீன் வைப்பதற்குக்கூட பவானி சாகர், கோயம்புத்தூரிலிருந்து வருபவர்களுக்கு ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள் அதிக வசதி செய்து கொடுக்கிறார்களே தவிர அங்கு அந்தத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் உள்ளவர்களுக்கு சிறு கடைகள் வைப்பதற்குக் கூட வசதி செய்து கொடுப்பதில்லை. அதிகாரிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்காக நிலங்களை கொடுக்கிறார்கள். நெய்வேலி பக்கத்தில் சப்பளா நத்தம் என்ற கிராமத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் புறம் போக்கு நிலங்கள் அதிகாரிகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக அனுமதிக்கப்படுகிறது. அதேசமயத்தில் கிராமவாசிகள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு காடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் திரு. செல்வராஜும் நானும் சென்றிருக்கும்போது நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய அந்த ரெஸ்ட் ஹவுஸ்-ல் தங்குவதற்குக்கூட அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறதென்றால் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கே கூட்டம் போடாமல் தடுப்பதற்காக செய்ததாக தெரிகிறது. ஆனால் நெய்வேலித்திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு பொதுமக்கள் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளின் ஒத்துழைப்பும் அவசியம் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் நல்ல பல யோசனைகள் சொன்னால் அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை இனியாவது எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுடைய பிரதிநிதிகளடங்கிய ஒரு சிறிய குழுவை அமைத்து, மக்களுடைய குறைகள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதை அறிந்துகொள்வது நலம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நாட்டில் படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. இந்த சமயத்தில் ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் அரசாங்கம் ஒரு உத்திரவு போட்டதின் காரணமாக அம்மாதிரி ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடங்களில் செகண்டரி கிரேட் டிரெய்னிங் டீச்சர்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் 80 பயிற்சி பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்பொழுது ஆண்டுதொறும் எத்தனை பேர் செகண்டரி கிரேட் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்க முடியும்? அது மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்க முடியும். இந்த நிலைமை இருப்பதனால் படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்னும் அதிகரிக்குமே தவிர குறையாது.

பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குச் சலுகைகள் தரப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றதே தவிர, நடைமுறையில் பார்க்கப்போனால் நியாயமாக கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள்கூட கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஹரிஜனங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் உத்தியோகத்திற்கோ அல்லது வேறு வசதிகளுக்கோ அதிகாரிகளிடம் சென்றால், அவர்களை சரட்டிபிகேட் கேட்கிறார்கள். ஆகையால் இம்மாதிரி பிற்பட்ட மக்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் தொந்தரவு கொடுக்காமல் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நியாயமான சலுகையை எளிதாக கிடைக்கும்படி செய்ய, வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[A. Govindasamy Nayagr]

[3rd May 1957]

கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்க மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால், பல திட்டங்களை ஏற்று நடத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இதுவரையில் காங்கிரஸ்காரர்கள், ஜயித்த பகுதிகளில்தான் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களுடைய தொகுதியில்தான் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதே தவிர என்னுடைய தொகுதியில்கூட அம்மாதிரி இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **SRI T. T. DANIEL :** Mr. Speaker, Sir, following the usual parliamentary practice, I wish to take this opportunity to deal with some of the salient features in the Governor's Address. In paragraph 5 of the Address, it was observed that the harvest in the last year was good except in Tirunelveli and Kanyakumari districts.

Sir, so far as the Kanyakumari district is concerned, there has been an absolute failure of rains during the course of the last year, the like of which has not occurred at any time in our lifetime. As a result of this, out of the total extent of one lakh and odd acres of paddy fields, more than half of the paddy fields went dry. The economic condition of the agriculturists in that district has been completely jeopardised. They have now no money to purchase seeds, nor are they in a position to cultivate their lands in the coming season.

Relief measures such as remission of taxes, small scale famine work and also loan instalments which have been suggested in the Governor's Address have not been so far introduced into this district. Representations were made by us that this district should be considered as a famine area but, Sir, we regret to say that so far the Government have not made such a declaration. I wish that the Government will immediately introduce these relief measures, which have been referred to in the Governor's Address, into this district to ameliorate the condition of the agriculturists.

We are glad to hear from the Governor that the food position in our State is on the whole satisfactory and that we shall not have any sort of feeling of anxiety about the food situation. The Government have already started fair price shops throughout the State but I would wish that the number of such shops must be increased and the quantity of foodgrains that has been distributed at present should be augmented to meet the growing demands of the people. The price of rice must be within the reach of the purchasing capacity of the poor people and the rice distributed must be of better quality.

3-30 Sir, it is really a boon to the tillers that we should have such a
p.m. land reform enacted in our State but we shall not stop with it.

Deputy Speaker in the Chair.

We shall improve on it or we shall go a step further. We shall have before us, as our target, that the quota for the owner should be 20 per cent and that for the tiller 80 per cent, as recommended

3rd May 1957]

[Sri T. T. Daniel]

by the Planning Commission. I am sure that all the parties in this House will agree with me when I say that the Bhoodhan movement started by the great sage Vinobha is an epoch-making movement. It is a unique movement in the history of our country, nay, in the history of the world. By this movement, there has been a revolution—an economic revolution—in our country and in our thoughts. On account of this movement, our ideas and notions about the incidence of property have been changed. The minds of the people of our country have been prepared to face any sort of land legislation which any legislature will dare to introduce. I would only ask the Government, therefore to take this opportunity and be bold to introduce quickly the land enactment which would contain the scaling down of land holdings.

Sir, with the cessation of Malabar, our forest resources have been completely reduced. We are glad to note from the Governor's Address that there is a well laid-out programme to preserve our forest lands—a programme of soil conservation and regeneration. But I would say at this juncture that there are several thousands of acres of forest land which can be brought under rubber cultivation in the Kanyakumari district. If this is done, the revenues of the Government will increase by way of excise tax, sales tax, and basic tax. Further this will give work to several hundreds of labourers in the district. I would request the Government to constitute a Rubber Board, which will facilitate the small landowners and rubber planters to take loans and grow rubber in their areas.

It is good on the part of the Government to decide that the National Extension Service and the Community Project Scheme should be extended throughout the State. But, in so doing, I should like to strike a note of warning, namely, that the money spent under these schemes should be spent only for the betterment of the poor people. The money should be spent for improving the living conditions of the ordinary man. The loans that may be advanced under these schemes should go to the needy and not to the rich.

As regards the educational policy, it has been stated in the Address that our Government will do all that is necessary to preserve the existing schools and will start new schools wherever there is necessity. But we are at a loss to find what exactly is the policy of our Government so far as our educational institutions in the Kanyakumari district are concerned. I would suggest to the Government that the private secondary school is the essence of our school system there. Under that system, eighty per cent of the fee collected by the management should be deposited in the Government treasury, and the Government should undertake to pay salaries to the teachers. Sir, this scheme is a noble heritage—a precious heritage which the people of the district possess after a prolonged fight with the erstwhile Travancore-Cochin Government. I would only wish that our Government should not interfere with that system. There may be defects and flaws in that system, but they may be cured, but I wish that it should not be interfered with.

[Sri T. T. Daniel]

[3rd May 1957]

There shall be parity in the pay of teachers working in private management schools in the district and those working in the schools of the adjoining districts.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has two minutes more.

* SRI T. T. DANIEL : Sir, we are glad to note that in the Governor's Address it has been said that the hopes of the people of the Kanyakumari district will be taken into consideration and that this Government would take all measures to fulfil their age-long aspirations. We thought there would be a categorical and clear declaration in the Governor's Address about what the Government would do to fulfil our real hopes. At this juncture, I wish to tell the Government what we the people of the Kanyakumari district do really want. In the Second Five-Year Plan, out of the thirty-two crores of rupees, nearly a sum of four crores of rupees is the quota allotted for the Kanyakumari district. In view of the fact that there cannot be any heavy industry in that district, at present the major portion of this amount can be utilized for executing some irrigation schemes for which we have been fighting for so long. Take the Chittar and Pattinangal schemes. This has been completely investigated by the erstwhile Travancore-Cochin Government. The Planning Committee of the Travancore-Cochin Government forwarded this scheme to the Central Planning Committee and the Central Planning Committee of our country placed this scheme before the Planning Commission. Owing to the pruning down process that was adopted by the Planning Commission, this scheme was left out. As a matter of fact this scheme found a place in the Draft Scheme of the erstwhile Travancore-Cochi Government, and a sum of Rs. 50 lakhs was allotted. I would say that our Government should take immediate steps to implement this scheme and also the Neyyar Right Bank Channel Scheme, the Poigai Scheme and the Mambazatar Scheme. The people of the Kanyakumari district want their representatives to tell the Government that they have suffered much, that they have suffered many cuts and the wounds that have been caused on their bodies are still profusely bleeding, and that they expect and fondly hope that this Government will by their affectionate touch heal their wounds. We, the people of the Kanyakumari district, do not feel like daughters-in-law in the houses of mothers-in-law. We do really feel as if we are the sons of the soil of Madras. We do feel that we are in a joint Hindu family. We do consider the Madras State as our family house, and we are here by our birth-right. We request our brothers and sisters of the Madras State to treat us as their darlings if not as their pets.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த address தமிழில் இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அது மட்டுமல்ல. இன்னும், திருவிதாங்கூர் தமிழ் பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய பிரதிநிதிகள் மூலமாக அங்கிருக்கக்கூடிய லட்ச்சோபிலட்சம் தமிழர்களுக்கு நல்வரவு நாம் கூறுகின்றோம். நாம் நல்வரவு கூறக் கூடிய அதேகாலத்தில் கவர்னரின் பிரசங்கத்திலும் அவர்களுக்கு நல்வரவு கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியில் நல்வரவு கூறிவிட்டு அதே

3rd May 1957]

[Sri N. K. Palanisami]

பக்கத்தில் 'முன்பு' என் உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி கொடுக்கவில்லை? இப்போதாவது கொடுங்கள்' என்று Sales tax (Amendment Bill) வேறு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் மீதாவது அதற்கு வரி போடாமல் விட்டிருக்கக் கூடாதா? ஆகவே, பொது தேர்தலில் ஆளும் கட்சியார் அவர்களுக்கு என்ன திறமையிருக்கின்றதோ, யார் யாரை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமோ அத்தனையும் உபயோகப்படுத்தினார்கள். நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொல்வது மாதிரி, சட்டத்திற்கு விரோதமாக லாரிகள் போன்றவைகள் எல்லாம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. நிதி மந்திரியவர்கள் தொகுதியில் போலீஸ் நேரடியாக வந்து அதேயிடத்தில் மக்களை விட்ட காலத்தில் complaint கொடுத்தார்கள். ஆனால் போலீஸ் என்ன சொல்லிற்று, தெரியுமா? 'நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள். நாங்கள் அப்படித்தான் கொண்டுவருவோம்' என்று சொன்னார்கள். வாக்காளர்கள் ஜாபிதாவில் பலவிதமான தவறுகள் இருந்தன. ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் பெயர்கள் வாக்காளர் ஜாபிதாவில் இடம் பெறவில்லை. இருக்கக்கூடிய பெயர்களிலும் பல தவறுகள் காணப்பட்டன. உதாரணமாக, ஒரு செட்டியார் வீட்டில் 4 ஹரிஜனங்களின் பெயர்கள் இருந்தன. அப்படியேதான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டார்கள். இம்மாதிரி பலவிதமான தப்புகள் இருந்தன.

3-40
p.m.

தேர்தலுக்காக ஒரு நபர் ரூபாய் 9,000-க்கு மேல் செலவுபிக்கக்கூடாது என்று விதிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள், மந்திரிகள் உள்பட, ரூபாய் 9,000-க்கு மேல் செலவு செய்யவில்லை என்று சொல்லமுடியுமா? தேர்தலில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஐயிக்கக்கூடாது என்று பலவிதமான தொந்தரவுகள் செய்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, வால்பாரையில் ஜனவரியி் 26-ம் தேதியன்று 4 பேர்கள் சுடப்பட்டு, பத்து பேர்கள் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே, அமைதியான முறையிலே நாலு வருஷம் ஆறு மாத கால போராட்டத்திற்குப் பிறகு சர்க்கார் ஒரு "டிரிபியூனல்" ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த "டிரிபியூனல்" ஒரு "அவார்டும்" கொடுத்தது. அந்த "அவார்டை" அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டும், மூன்று மாதங்களாகியும் ஒன்றும் பலன் கிடைக்கவில்லை. அதை எப்படியாவது அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதற்காக சுதந்திர தினத்தன்று ஒரு ஊர்வலம் போகக்கூடிய காலத்தில், பலவந்தமாக அதைத் தடுத்து, தலைவர்களை அடித்து போலீஸ்காரர்கள்..

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, a case is pending before the Court.

DEPUTY SPEAKER: The matter is sub-judice. So the hon. Member should not refer to it.

SRI N. K. PALANISAMI: அதுமட்டுமல்ல. எங்கள் தொகுதியிலே 700 பேர்களின்மீது கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் செய்த தவறுகள் என்ன? காங்கிரஸுக்கு எதிராக போட்டு போட்டதுதான்.

குத்தகை விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் 16, 17 வருஷங்களாக பூமியில் வேலை செய்து, ஏராளமாக மரங்களை பயிர் செய்து வந்திருந்தும், மழை பெய்த உடனே மிராச்தாரர்கள் குத்தகை விவசாயிகளை நீக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார்கள். அப்பொழுது ஆர். டி. ஓ. விடம் குத்தகைகாரர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்றும், சட்டப்பிரகாரம் மிராச்தாரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னோம். மிராச்தாரர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளை கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு 145 பிரிவுப் பிரகாரம் உடனடியாகக் குத்தகைக்காரர்களையும், பெண்களையும் லாரிகளில் ஏற்றி நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றினார்கள். சில இடங்களில் 148, 149 பிரிவுகள் பிரகாரம் குத்தகைக்காரர்கள் பொறுப்பாளி என்று சொல்லி அவர்கள் பேரில் கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பதின்மூன்று பேர்களின்மீது இம்மாதிரியான கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. எதிர்க்

[Sri N. K. Palanisami]

[3rd May 1957]

கட்சிக்கு ஆதரவு காட்டக்கூடியவர்கள் தன்னம்பிக்கையை இழக்கும்படியான நிலைமை இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே “லா அண்டு ஆட்ர்” என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் எதிர்க்கட்சிக்கு ஜனநாயகத்தில் மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சிகள் காங்கிரஸ் கட்சி தவறுதல்கள் செய்தால் அதைத் திருத்துவதற்கு வேண்டிய முறையில் இடங்கவேண்டும். அதைவிட்டு எதிர்க்கட்சிகளை சாம்பலாக்கி விடவேண்டும் என்று நினைக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, மாடுவாரம் கைவாரம் நியாயவாரம் சட்டத்திற்கு உட்படாது என்று உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. ஆனால், சர்க்கார் அப்பீல் செய்வதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. அதுமட்டுமல்ல. மாடுவாரதாரர்கள், கைவாரதாரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டும் என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். சட்ட இலாகா இந்த வாரங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் ரெவின्यू போர்டு இவைகளை இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். கணக்குப்பிள்ளை, மணியக் காரர்களிலிருந்து பெரிய ஆபீசர்கள் வரையில் நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையை எதிர்ப்பது என்ற நிலைமை இருந்துவருகிறது. எந்த ஆபீசரை எடுத்துக்கொண்டாலும், இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் நிலவுகிறது. சமீபத்தில் இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன் கலெக்டர் மலையப்பன் அவர்கள் போட்ட உத்திரவின்பேரில் உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. ஒப்பந்தத்தை மீறி அங்கு இருக்கக்கூடிய மிராசதாரர்கள் பலவந்தமாக நிலங்களில் புகுந்ததன் காரணமாக, கலெக்டர், அவர்களின் மீது, நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்தது தப்பிடம் என்று உயர் நீதி மன்றத்தில் கேஸ் போடப்பட்டது. அதன்பேரில் கலெக்டர் வேலைக்கே லாயக்கில்லை என்று உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. நிலச் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரும் இச்சமயத்தில் அதிகாரிகளிடம் மனமாற்றம் ஏற்படுவது மிக அவசியம். நிலச் சீர்திருத்தம் இல்லாவிடில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படாது, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீராது. அதற்கு அடிப்படையாக அதிகாரிகளின் மனம் மாறவேண்டும்.

இந்த ராஜ்யத்தில் நெய்வேலியில் ஏராளமான நிலக்கரி இருக்கிறது. அதைக்கொண்டு சேலத்தில் பெரிய உருக்குத் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டும். சமீபத்தில் வடக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து வந்த நிபுணர்கள் நம் சர்க்காரிடம் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கலந்து ஆலோசித்திருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரியை எடுத்துத் தண்ணீரைப் போக்கி, “கோக்” செய்து உருக்குத் தொழிலுக்கு உபயோகப்படுத்துவது மாதிரி, இங்கேயும் செய்யமுடியும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் இன்றையதினம் சேலத்திலே ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். ஐர்கலாவில் ஒரு “ஸ்டீல் பிளாண்டு” ஏற்படுத்தியதின் காரணமாக 25,000 பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது. அதேமாதிரி இங்கேயும் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் அதிகப்படியான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்.

சேலத்தில் “மாக்னிஸைட்ஸ்” தொழிற்சாலை 1816-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு ஆங்கிலேயர்கள் கையில் இருக்கிறது. அவர்கள் இதன் மூலம் டன் கணக்கில் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். வருகிற 1958-ம் வருஷத்தில் அவர்களுடைய ஒப்பந்தம் முடிவடைகிறது. அதற்குப்பிறகு நமது சர்க்கார் அந்தத் தொழிற்சாலையை எடுத்து நடத்துவதற்கு உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதற்குள் எவ்வளவோ இடைஞ்சல் வருகிறது. மேலும், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாகாண சர்க்காருக்கு எப்படியாவது “காண்டிராக்டிவ்” விடவேண்டும் என்று “பிரஷர்” வருகிறது. அப்படி “பிரஷர்” வரக்கூடிய காலத்தில் அதற்கு நம் சர்க்கார் செலி சாய்க்கக்கூடாது. அந்தத் தொழிற்சாலையை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும். அதனால் ஏராளமான பணம் கிடைக்கும்.

திருநெல்வேலியில் சோடா “ஆஷ்” பாக்கியை நடத்துகிறோம் என்று கேட்டபொழுது சர்க்கார் அதை ஏன் மறுத்தது? ஒருவருக்கு கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டு அதை மற்றவர்களுக்குப் பிறகு

3rd May 1957]

[Sri N. K. Palanisami]

ஏன் கொடுக்கவேண்டுமென்று புரியவில்லை. இருக்கக்கூடிய தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதுடன், புதிய தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நமது நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சனை மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களின் உரையில் உணவு நிலைமையைப் பற்றி திருப்தி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நினைப்பது வேறு, மக்கள் நினைப்பது வேறு. தஞ்சாவூரில் சம்பா அறுவடை முடிந்த பிறகும் விலை இறங்கவில்லை. குறுவைக்கு இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் இருக்கின்றன. நாட்டிலே மிக நெருக்கடியான கட்டத்தைச் சமாளிப்பதற்கு மந்திரி அவர்களே தஞ்சாவூருக்கு நேரில் சென்று அரிசி மில் சொந்தக் காரர்களிடம் நூற்றுக்கு ஐந்து பங்காவது குறைவான விலையில் விற்கும்படி கேட்டார்கள். அவர்கள் அப்படிக்குறைந்த விலைக்கு விற்குமல் விலை குறைந்துவிடும் என்று கணக்கு போட்டுச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒரு நாளைக்கு மட்டும் குறைந்த விலைக்கு அளந்தார்களே தவிர, பாக்கி நெல்லை தேக்கி வைத்து எப்பொழுது விலை ஏறுகின்றதோ அப்பொழுதுதான் விற்கின்றார்கள். சர்க்கார் இது விஷயமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அதிகப்படியான நெல்லை புறிமுதல் செய்து, மலிவான கடைகளை எல்லா இடங்களிலும் திறந்து, ஜனங்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு அரிசி கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

பண்டித நேரு அவர்கள் சமீபத்தில் All India Manufacturers Association-ல் பேசக்கூடிய காலத்தில், அன்னிய செலவாணி 200 கோடி ரூபாய் குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்னும் நம் திட்டங்களுக்கு அதிகப்படியான அன்னிய செலவாணி வேண்டியிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். நாம் திட்டங்கள் போட்டு ஆறு வருஷங்கள் ஆகின்றன. உணவு உற்பத்தி ஒரு பக்கம், விலை ஏற்றம் மற்றொரு பக்கம். இது ஒரு புதுமையான சரித்திரம். ஒரு பக்கம் உணவு அதிகப்படியாக உற்பத்தியாகுமல், மறு பக்கம் விலை குறையவேண்டும். விலைகளை ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும். ஸ்திரப்படுத்திய விலையை, உற்பத்தி அதிகரிக்க அதிகரிக்க கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்படி விலையை ஸ்திரப்படுத்தினால்தான் விவசாயிகளுக்கு சரியாக விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படும்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்று லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இது விஷயமாக திட்டக் கமிஷன் ஒரு Panel-ஐ ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மீர்மான்சன் நாராயணன், மேதா, பிரசாத் ராவ் ஆகிய பல கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இது விஷயமாகப் பரிசீலனை செய்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு “மெமோரான்டம்” சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Member's time is up and he should conclude his speech.

SRI N. K. PALANISAMI : ரூபாய் 4,800-க்கு மேல் அதிகப்படியான வரும்படி வரக்கூடிய பூமிகளையெல்லாம் எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அதில் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதன்மூலம் தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கமுடியும்.

சர்க்கார் இதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, அந்தக் கமிட்டி இதைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியும் இதைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. ஆகையால், புதுக் கமிட்டி ஒன்றும் தேவையில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்டவரை உடனடியாக நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாகாணங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். 1935-ல் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தியா கவர்ன்மெண்டு சட்டத் தின்படி ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒரு “Glorified Municipality” என்று

[Sri N. K. Palanisami]

[3rd May 1957]

காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். எவ்வளவோ சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் இருந்தாலும், ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் மத்திய சர்க்காரின் உதவியை நாடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாகாணங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நமக்கா அல்லது கேரள ராஜ்யத்துக்கா ? (சிரிப்பு).

SRI M. KALYANASUNDARAM: உங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணியில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI: சங்கீத நாடக அக்காடமி போன்ற ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரால் நிர்வகிக்கப்பட்டுவருகின்றன. நமது கலை, கலாசாரங்களைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவர்கள் வேண்டுமானால், அவைகளையெல்லாம் நடத்தட்டும். ஆனால் எந்த “scheme”-ஐயும் implement செய்யக்கூடிய அதிகாரம் நமது மாகாண சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும். நமது கலை, கலாசாரத்தை முன்னேற்றும் வகையில் நமது சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் ? நாடகங்கள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன.

DEPUTY SPEAKER: Hon. Member's time is up. He will please resume his seat.

SRI M. P. PERIASWAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையில் பல முக்கிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி காந்தியின் “சிஷ்யன்” என்ற முறையிலே, ஸ்ரீ வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் பேசினார்கள். எதிர்க்காலத்தில் என்னென்ன செய்யவேண்டும், ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசமில்லாமல் எவ்வாறு நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் கவர்னர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் ஸ்ரீ வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார். சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் ஸ்ரீ வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதுடன், சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

நான் 1936-ம் வருஷத்திலிருந்து தொடர்ந்து இந்தச் சட்டசபையில் அங்கம் வகிக்கிறேன். நண்பர் ஸ்ரீ கோலிந்தசுவாமி அவர்களை எனக்கு ரொம்ப நாட்களாகத் தெரியும். அவர், வேண்டுமென்றே அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுகிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் செய்திருக்கும் காரியங்களைப் பாராட்டியும், செய்யத்தவறிய காரியங்களை எடுத்துக் காட்டிப் பேசுவதுநான் நமது சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் சம்பிரதாயம். நல்லது செய்தாலும், ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது ஏதோ பழி சாட்டவேண்டுமென்கிற மனப்பான்மை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அரசாங்கத்துடன், ஒத்துமைத்து, தேசத்திற்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டியதுதான் அங்கத்தினர்களின் வேலை. அந்த முறையிலேதான் நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1937-ம் வருஷம் தேர்தல் நடந்தது. அப்பொழுது பல இடங்களுக்குப் போக முடியாத நிலைமையில் நாம் பொதுக் கூட்டங்களை நடத்தினோம். 1946-க்கு மேல் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக்கு முடிவு கட்டி, சுதந்திரத்தை அடைந்தோம். 1946-ல் நடந்த தேர்தலிலும் நாம் பல ஊர்களுக்குச் செல்ல முடியாமலிருந்தோம். 1952-ல் நடந்த தேர்தலில் சில ஊர்களுக்கு ரோடு போடப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது நடந்த தேர்தலில் நாம் அப்பொழுது கண்டிராத கிராமங்களுக்கெல்லாம் கார்கள் மூலமாகச் சென்றோம். அனேக கிராமங்களில் ரஸ்தாக்கள் ஏற்படுத்தியது காங்கிரஸ் அரசாங்கம்தான். சில கிராமங்கள் இன்னும் ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. கிராம மக்கள் பாதிப்பணம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையிலிருப்பதால், ரோடு வசதி செய்து

3rd May 1957]

[Sri M. P. Periaswami]

கொடுப்பதற்கு முடியவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட கிராம மக்கள் கால் பங்கு பணம் கொடுத்தால் போதும் என்று எடுத்துக் காட்டுவது அங்கத்தினர்களின் கடமையாகும்.

குடி தண்ணீர் விஷயமாகக் கூட கால் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில், குடி தண்ணீருக்குக் காசு பணமே கொடுக்க வேண்டாமென்று அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. அநேக ஹரிஜனச் சேரிகளில் இன்னும் கிணறுகள் வெட்ப்படவில்லை. ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர் மூலமோ அல்லது தாசில்தார் மூலமோ, கிராம மக்களுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை.

காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் ஜயித்த ஊர்களில்தான் பிளாக் டெவலப்மென்ட் திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது என்று ஸ்ரீ கோவிந்தசுவாமி சொன்னார். ஸ்ரீ நாகராஜ மணியகாரும் இதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியிலிருக்கும் அங்கத்தினர்களின் தொகுதிகளிலேயும் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அமுலுக்கு வந்திருக்கின்றன. ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களுக்காகத்தான் திட்டங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்று சொல்வது சரியல்ல.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக சில திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரித் திட்டங்களிலுள்ள குறைகளை நாம் அவ்வப்போது எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பத்து வருடங்களுக்குள்ளாவது ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுமென்று எதிர்பார்த்தோம். இதற்காக நிலத்தை acquire செய்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நிலங்களை acquire செய்வதற்கு நான்கு அல்லது ஐந்து வருடங்கள் ஆகின்றன. மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களுக்குள் இடத்தை acquire செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டம் அமுல் நடக்கும் இடங்களில் கூட இம்மாதிரித் தடைகள் இருக்கின்றன. குறுகிய காலத்தில் நிலத்தை acquire செய்வதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மாடு வாங்குவதற்காக ரூ. 285-ம் கிணறு வெட்டுவதற்காக ரூ. 1,500-ம் சர்க்கார் கொடுத்தார்கள். இவ்வாறு உத்தரவு போட்டது எங்களில் பலருக்குத் தெரியாது. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒன்றிரண்டு பேருக்குத்தான் 150 ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. இது சிலருக்குப் பொறுமையை அளித்தது. இதன்படி யாராவது உதவி பெற்றிருந்தால், காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் என்று சொன்னார்கள்.

அடுத்தபடியாக, வீடுகள் கட்டுவதற்காக, ஹரிஜனங்களுக்கு ரூ. 550-ம் இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு முன்பணமாக ரூ. 200 கட்ட வேண்டுமென்றும், அதை இரண்டு வாரத்திற்குள் கட்டவேண்டுமென்றும் நிபந்தனை விதித்ததால், அநேகம் பேர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. மோகனூர் சம்பந்தப்பட்டவரை, ஹரிஜனங்களால் முன் பணம் கட்ட முடியவில்லை. இதனால் இந்தத் திட்டத்தின்படி உதவி பெற முடியவில்லை. இம்மாதிரி இடையூறுகள் இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கு பற்றி பலவிதமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறேன். மதுவிலக்குத் திட்டம் எவ்வளவு தான் வெற்றிகரமாக இருந்த போதிலும் அதை அமுல் நடத்துவதில் அங்குள்ள அதிகாரிகள் இன்னும் அதிகமாக ஒத்துழைத்தால் அந்தத் திட்டம் இன்னும் அதிகமாக வெற்றியடையும். சில கிராமங்களில் அதிகாரிகள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களிடம் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருப்பதால் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பால் ஓரளவு இந்தத் திட்டம் சரியானபடி நடந்து வருகிறது. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாத சில இடங்களில் மதுவிலக்குத் திட்டம் சரிவர அமுல் நடைபெறவில்லை. பல இடங்களில் மதுவிலக்குத் குற்றங்கள் குறைந்து விட்டன. சேலம் ஜில்லாவில் வேலூர் என்னும் ஊருக்கு ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வந்திருக்கிறார்.

[SRI M.P. Periaswami] [3rd May 1957]

ஸ்ரீ சாமி நாயுடு என்பவர். அவர் வந்த பிறகு அங்கு மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் குறைந்து போய் விட்டன. எந்தெந்த இடத்தில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வந்து எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகப்படியாக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்கிறார்களோ அந்தந்த இடங்களில் அந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுவருகிறது. அதே மாதிரி அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்குமானால் இன்னும் வெற்றிகரமாக அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தலாம் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி விரும்புகிறேன். அதற்கு வேண்டிய சட்டத் திருத்தத்தையும் இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நான் பலவற்றை எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் உரை நிகழ்த்திய பின் அவற்றைக் கவனிக்கும்போது எமாற்றம் அடைவதாக இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது தேசம் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தும் கட்டத்தில் இருக்கிறது. தொழில் விவசாய வளர்ச்சி சமூக வளர்ச்சி சமுதாய வளர்ச்சி முதலியவைகள் ஏற்படக் கூடிய கட்டத்தில் நாம் புகுந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் நாம் உத்சாகத்துடனும், ஊக்கத்துடனும் இருக்க வேண்டியிருக்க அப்படி இல்லாமல் நாம் வருத்தப்படுகூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். தொழில் துறையிலும் ஆக்க வேலையிலும் சமூக வளர்ச்சி வேலையிலும் ஊக்கம் அடையக் கூடிய நிலைமையில் நாம் இப்பொழுது இல்லை என்பதாகத் தெரியவருகிறது. தேசத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். நம்முடைய தேசத்தில் நாம் பெருவாரியான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து அவைகளை அமுல் நடத்த நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். என்னைப் போன்றவர்கள் சிலர் இந்த ராஜ்யத்திற்குப் புதியதாக உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். திரு-கொச்சியிலிருந்து இந்த ராஜ்யத்திற்கு வந்தவர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள். அங்கு எந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். பிரிவினைக்குப் பின்னால் பல புதிய கவலைகள் தோன்றி வருகின்றன. ஆனால் இங்கு வந்த பிறகும் அங்குள்ளது போலவே பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டியதாக இருக்கின்றன. மதிப்பிற்குரிய கனம் டேனியல் அவர்கள் பேசும் போதும், மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும் போதும் அதாவது சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்போதும் கூட அவர்களும் அங்குள்ள குறைகளைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். அங்கு பல முக்கியமான பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் எவ்வளவோ வயது வந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் அதாவது 80 அல்லது 90 வயதுடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய காலத்தில் அனுபவிக்காத மோசமான நிலையை இப்போது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமையில் அவர்கள் எப்பொழுதும் இருந்தது இல்லை. கன்யாகுமரியில் பல வருஷங்களாக மழை இல்லாமல் சுமார் 40,000 ஏக்கர் நிலம் கரிந்து போய் விட்டது. இந்தப் பக்கத்தில் எந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமோ அது எனக்குத் தெரியாது. நாங்கள் கரிந்து போய் விட்டது என்றுதான் சொல்லுவோம். நான் பேசுவது தமிழும் மலையாளமும் கலந்துதான் இருக்கும். அங்கு சுமார் 4,000 ஏக்கர் நிலம் கரிந்து போய்விட்டது. அங்கு தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்பட்டதால் இதைப் பற்றி அங்கு வரும் மந்திரிகளிடம் நான் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்களும் அதை நேரில் வந்து கவனித்திருக்கிறார்கள். அங்கு மராமத்து மந்திரி அவர்கள் வந்தார். அவரிடமும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். ரிவினியூ மந்திரி அவர்களும் வந்தார். அவரிடமும் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். முதல் மந்திரி அவர்களும் வந்தார். அவரிடமும் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். திரு-கொச்சி சர்க்காரிடமிருந்து இப்பொழுது இவர்களுடைய கைக்கு அந்தப் பிரதேசம்

3rd May 1957] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

வந்து விட்டது. இது வரையிலும் அந்தப் பிரதேசத்தை சரியானபடி கவனிக்கவேயில்லை. சுமார் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலம் கரிந்து போனதை கவனிக்காமல் இருந்ததால்தான் அப்பொழுதுள்ள ஜான் மந்திரி சபை திரு-கொச்சியிலிலே போயிற்று. அந்த மந்திரி சபை அதிகாரத்தைவிட்டுப் போனதற்கு அதுவும் ஒரு காரணம் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னரே அதைப் பற்றி இந்த மந்திரி சபையினிடம் சொல்லியும் அதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தாயகத்தோடு சேர்ந்தவர்களை மாற்றாணியிடமிருந்த நிலையை விட குறைவான நிலைக்குக் கொண்டு போய் விடாதீர்கள்.

ஆனால் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கன்யாகுமரியின் நிலைமையைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அங்கு நிவரணம் அளிக்கப் போவதாகவும் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் அதை வாழ்வுக்குறையும். அதை அன்புடன் வர வேற்கிறோம். அதற்கு அங்குள்ள எல்லோரும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது முக்கியமான விஷயம் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே அங்கு சுமார் 40,000 ஏக்கர் நிலம் கரிந்து போனதற்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவும் மற்றும் பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கவும் முன்வர வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு நிவாரண வேலை செய்யப்போவதாக கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நேர் மாறாகத் திரு-கொச்சி சர்க்கார் sanction செய்திருந்த தோவானை சானல் வேலையைக்கூட அவர்கள் செய்யாமல் விட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக விற்பனை வரியைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக நமக்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டியிருக்கக் கூடிய அரிசி முதலிய பண்டங்களுக்கு இப்பொழுது விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தற்போது இன்றியமையாத உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று ஒரு நியதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும். இப்படி உணவுப் பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரியை ஏற்படுத்தி இருப்பதால் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள், ஏழை விவசாயிகள், பாமர மக்கள் முதலியவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வரியை காங்கிரஸ் ஆட்சியில் போடவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். ஒரு சமயம் காங்கிரஸ் கட்சி ஏழையின் ஸ்தாபனமாக இருந்தது. அப்பொழுது நானும் அதில் மெம்பராக இருந்தேன். அன்றைக்கு அவர்கள் தரித்தர நாராயணர்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அது அப்படி இல்லை. பாமர மக்களுக்கும் வரிவிதிக்கக்கூடிய நிலைமையில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்கிறது. விதிக்கும் வரியைத் தாங்கக் கூடியவர்கள் மீதுதான் வரியை விதிக்கவேண்டும். சென்னை மாவட்டத்திலும், மைசூர் ராஜ்யத்திலும் தவிர, வேறு எந்த இடத்திலும் இப்படி கிடையாது. பாமர மக்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கின்றது. இதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகள் எட்டண அல்லது பத்தண என்று சம்பாதித்து வந்தால் அவர்களால் எப்படி இப்படிப்பட்ட வரி கொடுக்க முடியும், இன்னொரு பக்கத்தில் இப்பொழுது நயா பைசா வேறு நடைமுறையில் வந்திருக்கிறது. அதன் மூலம் விலைவாசிகள் ஏறி அதிகப்படியாக ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிகப்படியாகப் பணம் வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் ஏழை பாமர மக்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பாமர மக்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் வேண்டியதை செய்யாவிட்டால் சர்க்காரை மாற்றுவதற்கு அங்குள்ள மக்களுக்கு நிச்சயமாக முடியும். இப்போது ஜனங்கள் விழிப்பு அடைந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகவே அவர்களுக்கு பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி அவைகளை அமுலுக்கு கொண்டு வர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு யார் லாயக்குள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [3rd May 1957]

அவர்களுக்குத்தான் ஜனங்கள் மதிப்புக் கொடுப்பார்கள். இன்னும் கன்யாகுமரி ஜில்லாவிற்கு பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னென்ன திட்டங்கள் என்று கூறியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்பொழுது கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் சுமார் 40,000 ஏக்கர் நிலம் கரிந்து போய்விட்டது. அதற்கு என்ன திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அங்கு அதிகமான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. அதைப் போக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. அங்குள்ளவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கு என்ன திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை.

அதைப் போலவே தமிழ் மொழியை அரசாங்க மொழியாக ஆக்க வேண்டும் என்று இதற்கு முன் திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆட்சி மொழி இனிமேல் தமிழில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

4-10
p.m. தமிழை ஆட்சிமொழி ஆக்குவதற்குத் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமென்றும் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாகர்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருந்தபோது எங்களுடைய அனுபவத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானால், அங்குள்ள அரசாங்கத்தின் கீழே கோர்ட்டுகளிலே சாட்சியம் சொல்லும்போது கூட, தமிழிலேயேதான் பாரம் ஜனங்கள் சாட்சியம் கொடுப்பார்கள். அப்படித் தமிழில் சொல்லப் படும் சாட்சியங்களை தமிழிலேயே கோர்ட்டுகளிலே எழுதிக் கொள்வார்கள். தமிழிலே சாட்சியம் சொல்வார்களா என்றால், ஆம், தமிழ் மக்கள் தமிழில்தான் சாட்சியம் சொல்வார்கள். தமிழில்தான் அதை எழுதிக் கொள்வார்கள். இம்முறையில் அங்கு தமிழ் கோர்ட்டுகளில் ஆட்சி மொழியாக விளங்கி வந்ததைக் கண்டோம். அங்கே வெள்ளையர் ஏகாதிபத்திய காலத்தில்கூட, ஆங்கிலத்தில் சாட்சியம் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது? ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழ் மக்கள் தமிழிலே சொல்லக்கூடிய சாட்சியங்களை தமிழிலே எழுதுவதில்லை. இன்றைக்குக் கூட இந்த நிலை இங்கு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். தமிழில் கொடுக்கும் சாட்சியங்கள் நீதிபதியானவர் தமிழிலே எழுதிக்கொள்ளாமல் ஆங்கிலத்தில் எழுதிக்கொள்ளுகிறார். அப்படி ஆங்கிலத்தில் எழுதப் பட்டதை, தன்னுடைய சாட்சியமாக ஒத்துக்கொண்டு சாட்சிகள் கையெழுத்திடவேண்டும். தன் சாட்சியத்தைத் தமிழில் கொடுத்திருக்க, தனக்கு ஆங்கிலம் தெரியாதிருக்க, தமிழில் கொடுத்த சாட்சியத்தை ஆங்கிலத்தில் நீதிபதி எழுதியிருக்க, அதை ஒருவர் கையெழுத்திடவேண்டுமென்றால் அது சரியான முறையில் சாட்சியத்தை எடுத்ததாகச் சொல்ல முடியுமா? நியாயத்தின் அடிப்படையையே உலுக்கக் கூடியதாகத்தானே இருக்கிறது? அறிவியலிலேயும் மற்ற எல்லாத் துறையிலும் தமிழிலே காரியங்கள் செய்யமுடியாது என்பது அல்ல. தமிழில் சொன்னதை முதலில் தமிழிலேயே உள்ளபடியே எழுதி, பிறகு வேண்டுமானால் ஆங்கிலத்தில் செய்து கொள்ளலாம். ஏன் அப்படிச் செய்வதில்லை. காரணம், நாம் அந்த முறையிலே பழகிவிட்டோம். அதிகார முறையிலே அப்படிப் பழகிவிட்ட காரணத்தால், இந்த நிலை இருந்துவருகிறது. ஆட்சிமொழி சம்பந்தமாக கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருந்தது ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏனென்றால் திரு-கொச்சியில் ஏற்கனவே சில காரியங்கள் நடைமுறையில் இருந்து வந்திருக்கின்றன.

1952 முதல் 1957 வரையில் திரு-கொச்சி சட்டசபையில் இரண்டு தடவை நான் இருந்திருக்கிறேன். ஆனால், இங்கு மாதிரி விதிகள் இருப்பதைப் பார்த்தால் அங்குள்ளவர்கள் நகைப்பார்கள். ஆச்சரியப் படுவார்கள், அதிசயப்படுவார்கள். **Distinguished visitors** காலரியில் உட்காருவதற்குச் சில விதிகள் இருக்கின்றன இங்கே. அவைகள் முன்னால் உள்ள விதிகளாக இருக்கலாம். அதிலே ஒரு விதி இருப்பதைக் கேளுங்கள்: இந்த யோக்கியதை உள்ளவர்கள்தான் **Distinguished visitors** காலரியில் உட்காரலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய

3rd May 1957]

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

பார்வையாளர் ஆசனங்களில் அமர்ந்திருக்க வேண்டுமென்றால், பணத்தைக் கொண்டு மதிப்பிடக்கூடிய முறையில் விதி அமைந்திருக்கிறது. அதாவது, “(6) Landholders paying an annual assessment of Rs. 500 and above (7) Income-tax assesses paying Rs. 200 and above annually” என்று கணப்படுகிறது. மதிப்பிற்குரிய தோழர் சர்தார் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்களுக்கு நாம் எதற்காக மதிப்புக் கொடுக்கிறோம்? அவருடைய சொத்துக் காகவா? இல்லையே? அவருக்கு என்ன சொத்து இருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியாது. அவருடைய சொத்துக்கோ வருமானத்துக்கோ நாம் அவருக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதில்லை. அவருடைய கண்ணியத்திற்கு, தியாகத்திற்கு, செல்வாக்கிற்கு, தேசபக்திக்கு, நிர்மாண வேலைகளுக்கு நாம் எல்லோரும் அவரை மதிக்கிறோம். நாட்டிலே அவருடைய கண்ணியமான நடத்தையும் தியாகத்தையும் தேச சேவையையும் கருதி அவருக்கு நாம் மதிப்புக் கொடுக்கிறோமே தவிர, வேறு எதற்காகவும் அல்ல. பணத்துக்கும் சொத்துக்கும் வருமானத்திற்கும்தான் மதிப்புக் கொடுத்து மதிப்பிற்குரிய பார்வையாளர் ஆசனத்தில் அமர்த்த வேண்டுமானால் வினோபாஜி அவர்களுக்கு அங்கு இடம் கிடையாது. அந்த விதியைப் பார்த்து நீங்கள் அவரை அனுமதிப்பீர்களா மாட்டீர்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை ஏன் சொல்கிறேனென்றால், இந்த முறையில் விதி போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான். இம்மாதிரி தாரதம்மியங்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் இருந்த காலத்தில் இருக்க வேண்டியது; அவர்களுக்கு அவசியமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இன்னும் அது போன்ற மனப்போக்குகள் இருந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போதுதான் உண்மையிலேயே வருத்தமாக இருக்கிறது.

இப்பொழுது கேரள ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற, ஏற்கனவே சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருந்த மலையாள மொழி பேசுபவர்களைக்கொண்ட பிரதேசத்தில் வசித்தவர்கள் உண்மையிலேயே பாக்கியசாலிகள் அல்லவா? என் என்றால், அவர்கள் சாப்பிடும் அரிசிக்கு இந்தவாசல்களின் வாய்க் களிக்கிடுக்கூட இனி வரி கிடைப்பாது. இங்கிருந்து அங்கு சென்று விட்டவர்களுக்கு அரிசிக்கு வரி கிடைப்பாது என்ற நிலையில் அவர்கள் களிப்புடன் இருக்க, திரு-கொச்சியிலிருந்து தமிழ்த் தாயகத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் பிரதேச மக்கள் ஏற்கனவே அரிசிக்கு வரி கொடாதிருக்க, இப்பொழுது வரி கொடுக்க வேண்டியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. ‘அவர்கள் இரவு பகலாக உழைத்து, கூலி பெற்று, கன்னியாகுமரி முதல் திருப்பதி வரை நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்களுடைய (The Hon. Sri C. Subramaniam “எஸ்லை”) எஸ்லை வரையிலே உள்ள இடத்திலே நிச்சயமாக ஒரு தொழிலாளி சாப்பிடும் அரிசிக்கும் வரி கொடுத்தாக வேண்டுமென்றால், காந்திஜி வகுத்த காங்கிரஸ் தரித்திர நாராயணர்களுக்காக செயல்படுகிற காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லமுடியுமா?’ என்று காங்கிரஸ் மெம்பர்களை, அவர்களுடைய இதயத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையால்தான் கூறுகிறோம். தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படப்போகிறது என்றால் எங்களுக்கு அது அதிசயமான காரியம் அல்ல. ஏனென்றால், ஏற்கனவே, திரு-கொச்சியில் தமிழிலேயே பல காரியங்கள் நடந்து வந்ததை அனுபவித்து வந்திருக்கிறோம்.

இதற்கு முன்னால் நண்பர்கள் கூறும்போது ஏதோ “ஸ்பெலிபிக் அலிகேஷனாக” இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. எந்தக் கட்சியானாலும் சரி, சோஷலிஸ்டுக்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, யார் செய்தாலும் தப்பு தப்புத்தான். ஆகவே, இதை எல்லோரும் பரிசோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். ஒன்பதாயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமாகத் தேர்தலில் செலவழிக்கக் கூடாதென்றால், அது எல்லோருக்கும் பொதுவானதுதான். பல நண்பர்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுப்பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒன்பதாயிரம் ரூபாய்தானா செலவழிக்கப்பட்டது? தோற்பதற்குக்கூட டொபாலிட் தொகையைப் பெற்றுவிட்டால் போதும் என்பதற்காகக் கூட, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தவர்கள் உண்டு என்பது எனக்குத் தெரியும்.

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

[3rd May 1957]

அன்று மகாத்மா காந்தியின் பேராலே ஒருவர் சட்டசபையிலே பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ள முன்வந்தார். காந்திஜியின் பெயரைச் சொல்லி இந்தச் சட்டசபையில் மட்டுமா? எங்கு வேண்டுமானாலும், எது வேண்டுமானாலும் செய்கிறார்களே சிலர். ஆரம்பத்திலேயே, பின்னையார் சுழி போடும்போதே, சட்டசபையில் விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ளும் போதே, அரசியல் சட்டத்திலே என்ன போடப்பட்டிருக்கிறதோ, அதற்கு மாறாக நடந்துகொள்ள ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்றால், வேறு என்ன உதாரணம் சொல்ல வேண்டும்? ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில்தான் விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லியிருக்க, “அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் நான் நடந்துகொள்வேன்” என்று “காந்திஜியின் பேரால்” என்று சொல்லிவிட்டு முதலிலேயே சட்டத்திற்கு, விரோதமாக நடந்துகொள்கிறார்கள். காந்திஜியின் பெயரால் என்னென்ன காரியங்கள் நடக்கின்றன என்பதை நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். காந்திஜியின் பெயரை உச்சரிக்கும்போது நாம் அந்தப் புனிதமான பெயரை உச்சரிக்கும் அளவுக்குப் பக்குவம் அடைந்திருக்கிறோமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் அல்லவா?

DEPUTY SPEAKER: The hon Member has already exceeded his time-limit, and he should conclude his speech.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: கடைசியில் ஒன்றை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். தேர்தல் பெடிஷன்கள் முதலிய பல விஷயங்களைப்பற்றி இப்பொழுது நான் சலிஸ்தாரமாகச் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய, மக்களுக்குள்ளே மாணிக்கமான, அரும்பெரும் தலைவர் நேருஜி அவர்கள் கூறியதை மாத்திரம் இங்கு குறிப்பிட்டுவிட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அதாவது “The public has lost, by and large, its respect for the integrity of the average Congressman” என்று நேருஜி அவர்கள் “Economic Review” என்னும் காங்கிரஸ் இதழில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதை இங்கு சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேனென்றால், இந்த அளவிலே அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டது என்றால், எல்லோரும் ஆத்ம பரிசோதனை செய்துகொள்ள வேண்டிய தருணத்தை எட்டிவிட்டோம் என்பதற்காகத்தான். நான் யாரையும் கிண்டல் செய்வதற்காகவோ, யாரையும் குறைத்துப் பேச வேண்டுமென்பதற்காகவோ இதைச் சொல்லவில்லை. நாம் எல்லோருமே நம்மை நாம் பரிசோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய இதயத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய இதயத்தை நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பரிசோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து தமிழ்த் தாயகத்தோடு சேர்ந்தபின் எழுந்துள்ள பிரச்சனைகளையெல்லாம் நோக்கும்போது, முக்கியமாக என்.ஜி. ஓக்களுடைய சம்பளம், அலவன்ஸ், முதலியவைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். சம்பள விதித்தில் அங்கு உள்ளதற்கும் இங்கு உள்ளதற்கும் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வும், அலவன்ஸில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வும் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். அலவன்ஸ் இங்கு கொடுத்தார்கள் 12 ரூபாய்; அங்கு கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கிருந்து இங்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு இந்தப் பிரச்சினையும், பொதுவாக அரிசிக்கு வரி விதிக்கின்ற பிரச்சினையும் தீர்க்கப்பட வேண்டும். நான் சொல்லிய விஷயங்களில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்து, தகுந்த முறையிலே கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் வகுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-18
p.m.

SRI T. M. NALLASWAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய பேருரையில் கண்டுள்ள விஷயங்கள் மிகவும் நம்பிக்கை தருவதாக இருக்கிறது; வரவேற்கத் தக்கதாகவும்

3rd May 1957]

[Sri T. M. Nallaswamy]

உள்ளது. சமீபத்திலே நடந்த பொதுத் தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தலானது நல்ல முறையிலே, உலகம் பாராட்டத் தக்க முறையிலே நம்முடைய நாட்டிலே நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டதற்கு ஒரே சான்று, எத்தனையோ எதிர்க் கட்சிகள் நம்முடைய நாட்டிலே இருந்தும், ஆளுகின்ற கட்சியாக காங்கிரஸ் இருந்தபோதிலும்கூட, நிதானமாகத் தேர்தலை நடத்தியதன் காரணமாகவும், பூரணமாக ஜனநாயகத்தைப் புரிந்துகொண்டு நடந்துகொண்டதன் காரணமாகவும், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே கூட 53 சதவிகித வோட்டுகளைப் பெற்ற கட்சியாக காங்கிரஸ் இயங்கி வருகிறது. ஆகையால், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே அவர்கள் பெருமைப்பட்டுக் கூறியிருப்பது முற்றிலும் உண்மையாக அமைகிறது; வரவேற்கத் தக்கதாகவும் இருக்கிறது. அதனால்தான் உலகம் போற்றக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது என்று குறிப்பிட முன்வருகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய நாட்டிலே அறுவடைக்குப் பிறகு விலை வாசிகள் குறையாமல் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நியாய விலைக் கடைகளை அதிகமாகத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்ய முன்வருகிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நியாய விலைக் கடைகள் அதிகமாகத் திறக்கப்பட இருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. இது நமக்கு மட்டும் அல்ல, பொது மக்களுக்கும் பெரிய அளவில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றி அவர்கள் உரையில் காணப் படுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிப் பொறுப்புள்ள மக்கள் மன்றங்களில் இருக்கின்றவர்கள் சிந்தனை செய்யவேண்டிய இந்த நேரத்தில், ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்களுடைய பூமிதான யாத்திரை நமக்குச் சிறந்த வழி வகைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டுள்ளது வரவேற்கத் தக்கது. நல்ல முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து சபையில் விவாதிப்பதற்கு, சபை உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் அது ஒரு விளக்கம் கொடுக்கக் கூடியதாகவும், வினோபாஜியினுடைய பூமிதான யாத்திரையை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு செயலாற்ற நாம் முற்படுமபோது நமக்கு உதவியாகவும் அமைகிறது. அதே சமயத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே அமுலாக்கப்படும் திட்டங்களுக்கு வருகின்ற ஆண்டிலே 1957-58-ல் சமார் முப்பது கோடிக்கு மேல் செலவிட வாய்ப்புகள் இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருப்பது நமக்கு எல்லாம் நம்பிக்கை தருவதாக அமைந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் பற்றியும் அவர்கள் உரையில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் அல்லது சமுதாய நலத் திட்டம் போன்றவைகள் எல்லாம் இதுவரை நம் நாட்டிலே கிட்டத் தட்ட பாதி அல்லது 100-க்கு 50 கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வருகின்ற அக்டோபரில் கூட இன்னும் 23 இடங்களுக்குத் திட்டம் வர இருக்கிறது என்று கூறியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் நாட்டின் பொருளாதார பலம் எல்லாம் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டாலொழிய நாட்டுக்குத் தேவைப்படும் உணவோ, பல தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் மூலப் பொருள்களோ அதிகமாகக் கிடைக்காது என்பது நாம் அறிந்த விஷயம். ஆகவே விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகள் அமைத்துக் கொடுத்திருப்பதும், இன்னும் புதிதாக ஏற்படத் திட்டமிட்டு இருப்பதும் ரசாயன உரங்களைக் கட்டுகக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவதும், பயிர்களைத் தாக்குகின்ற நோய்களையும், பூச்சிகளையும் ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சிகள் பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் காணப்படுவது பெரிய அளவில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகிறது.

எங்கள் பகுதியில், குறிப்பாக புகளூர் வட்டாரத்தில் வெற்றிலைத் தொழில் மிகவும் பெயர்போன தொழில். தென்னாட்டுக்கு வடநாட்டிலிருந்து அதிகப்படியான பொருளை ஈட்டிக் கொடுக்க ஏதுவாய் உள்ள தொழில். அந்தத் தொழில் சமீப காலத்தில் அழிந்துவிட்டது என்று

[Sri T. M. Nallaswamy]

[3rd May 1957]

சொல்லலாம். அந்தப் பயிரைத் தாக்கக்கூடிய ஒரு வியாதியானது அந்த பிரதேசத்தில் பரவலாகப் பல கொடிக்கால்களை அழித்துவிட்டது. அதனைப் பாதுகாப்பதற்கு சமீபத்தில் காவேரிக் கரையில் உள்ள புதுப்பாளையத்தில் ஒரு மாதிரிப் பண்ணை வைத்து, அந்த மாதிரிப் பண்ணையில் பல பரிட்சை செய்து, அழிந்தபோன கொடிக்கால் தொழிலுக்கு புத்துயிர் அளிக்க முன்வந்திருப்பது அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் நம்பிக்கை அளிக்கிறது. கரும்பு, நெல் போன்ற பயிர்களும் கூட இந்தப் பூச்சிகளால் தாக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் பெரிய அளவில் இந்த மாதிரிப் பண்ணைகளும் விஸ்தரிக்கப்படுவதோடு, பொறுக்கு விதைகள் கொடுக்கவும், ரசாயன உரம் முதலியவற்றைக் கடனாகக் கொடுக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது நம்பிக்கையை மக்களிடத்திலே அதிகமாக வளர்ப்பதாக இருக்கிறது.

விவசாயிகளுக்குப் பக்கபலமாகத் தேவைப்படுவது கால்நடைச் செல்வம். நம் நாட்டில் கால்நடைச் செல்வம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறது. இன்று நேற்று ஏற்பட்ட குறை அல்ல இது. போதுமான அளவு பொருளாதார வசதி இல்லாத காரணத்தால் தொடர்ந்து நம் நாட்டில் கால்நடைகள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படாமல் வந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் நல்ல முறையில், ஆராய்ச்சியோடு கூடிய முறையில் அவற்றைப் பராமரிக்க முடியாதபோன காரணத்தால் கால்நடையின் தரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தத் தரத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சுமார் இரண்டாயிரம் கால்கள் தமிழ்நாடு பூராவ் குமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு இன்னும் கொடுப்பதற்கு திட்டம் வைத்து இருக்கிறார்கள் என்று கவர்னர் உரையில் காணப்படுவது என் போன்ற விவசாயிகளுக்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியை அளிப்பதாக இருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்திக்கு சர்க்கார் செய்துவருகின்ற இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்குத் தெரிந்தால் அவர்களுக்கும் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

அதோடுகூட விவசாயிகள் எவ்வளவு சிரமப்பட்டு, சர்க்கார் சொல்கின்ற கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும், அனுசரித்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்தாலும், ஐப்பான் முறையின் மூலமாக நெல் விவசாயத்தை அதிகப் படுத்த சர்க்கார் விவசாய இலாகா சொல்கின்றபடி விவசாயிகள் பாடுபட்டு உழைத்தாலும், இன்னும் கரும்பு, பருத்தி போன்ற விலைப் பொருள்களை அதிகமாகப் பயிரிட்டாலும்கூட அப்பொருள்களுக்கு எல்லாம் சரியாக விலை நிர்ணயம் செய்யப்படாத காரணத்தினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையைத் தவிர்ப்பதற்காக நிபுணர்கள் கொண்ட கமிட்டியை நிறுவியுள்ளதாயும், அந்தக் கமிட்டி விலை வாகிகள் நிர்ணயிக்க தக்க பரிசீலனைகள் செய்துவருவதாகவும் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே விவசாயிகளாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு சரியான விலை நிர்ணயிக்கப்படாதமையினால் ஏற்படுகின்ற கஷ்டம் தெரியும். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து கொண்டதான் சர்க்கார் இந்தக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இருக்கவேண்டும். இது பாராட்டப்படவேண்டிய அம்சம்.

அதோடு விவசாயிகளுக்கு அடுத்தப்படியாகத் தேவைப்படுவது மின்சாரம். அதுவும் தோட்டக்கால் பகுதிகளில் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. சமீப காலத்திலே சுமார் 12,500 புதிய பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருப்பதாகக் கூறியிருந்தார். இந்த மின்சார வசதி இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். நல்ல முறையில் இதைப் பரிசீலித்து, உண்மையிலேயே எங்கு எங்கு தேவைப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் விஸ்தரிப்பதற்காகவும், சர்க்கார் எலெக்டிரிஸிடி போர்டு ஒன்றின் மேற்பார்வையிலே இவை செயல்படும்படியாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த போர்டு சர்க்காரின் மேற்பார்வையிலேயே இயங்கினாலும்கூட, அது நல்ல முறையில் செயல்பட்டு பெரிய அளவில் மக்களுக்கு எல்லாம் நன்மையை விளைவிக்கக் கூடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட நாட்டில் நல்ல முறையில் விவசாயம் போலவே கைத் தொழில்களும் விருத்தியாகவேண்டும். கணரகத்தொழில்கள் வளருவது

3rd May 1957] [Sri T. M. Nallaswamy]

போலவே குடிசைத் தொழில்களும் வளரவேண்டும். அப்போழுதுதான் நாட்டிலுள்ள மக்களின் தேவைக்கான பொருள் எல்லாம் கிடைக்கும். இதை உணர்ந்து இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேடுகள் வைத்து ஆரம்பித்து இருப்பதும், இன்னும் புதிதாக 30 பாக்கடிகள் ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் வரவேற்கத்தக்கது ஆகும்.

அதோடு நாட்டிலே இரண்டாவது பெரிய தொழிலாக இருப்பது கைத் தறித் தொழில். கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்பட்டதனால் பலர் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு உள்ளாக நேரிட்டிருப்பதை உணர்ந்து அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க செஸ் நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படும் உதவி தொடர்ந்து கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் எல்லாம் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கக் கூடியதாக அமைந்திருக்கிறது.

அதோடு மதுவிலக்கு நல்லமுறையில் அமுல் நடத்தப்பட இருப்பதாக கூறப்பட்டிருப்பது மிகவும் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கின்றதென்று சொல்கிறேன். இன்று நாட்டிலுள்ள பொது மக்கள் பலரும் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைப்பார்களானால் நல்லமுறையில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய முடியும். ஆனால் இன்று மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப்பற்றி விமர்சனம் செய்கின்ற எதிர்க்கட்சி மெம்பர்களோ, பொதுமக்களோ இதற்குப் பூரண ஆதரவு கொடுக்காத ஒரு காரணத்தினாலேயே மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் அமுல் வெற்றி பெறவில்லை என்பது என்போன்றவர்களின் கருத்து. சர்க்கார் இதற்குத் தேவையான கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரிகிறது. சட்டத்திலும் கூடச் சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லி இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up and he should conclude his speech.

SRI T. M. NALLASWAMY : கடைசியாக இந்த அளவு எனக்குப் பேசுவாய்ப்புக் கொடுத்த சபைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இச் சபையில் கவர்னர் நிகழ்த்திய உரைக்குப் பாராட்டு தலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. Speaker in the Chair.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே ! 4-30 p.m.
எனக்கு கவர்னரின் பிரசங்கத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. கவர்னருடைய பிரசங்கத்தைப் பாராட்டுவதற்கு அதிலே ஏதும் சத்த சாரம் கிடையாது. அரசாங்கப் பகுதியில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் கூட அதை முழுமனதோடு, உற்சாகத்தோடு பாராட்டிப் பேசுகின்ற முறையில் அதில் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. குறைந்த பட்சம் புது சட்டசபை ஆரம்பமாகிறது; புது அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். உற்சாகம் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஏதாவது இரண்டொரு சங்கதிகளாவது இருந்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். நமது சென்னை ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் சூட்டியிருந்தால் கூட ஓரளவு இருவாரியானவர்கள் திருப் மணி படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்த படியாக, வருத்தப்படக்கூடிய செய்தி என்னவென்றால், சட்டசபைக் கட்டிடத்தை மாற்றியது. இதுபற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிப்பாவிட்டாலும் கூட, எல்லா அங்கத்தினர்கள் சார்பிலும், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சொல்லக் கூடாதென்று நினைத்தார்களோ என்று தெரியவில்லை; அவர்களுக்கும் சேர்த்து சொல்லிக்கொள்கிறேன். சட்டசபையை இங்கே மாற்றியிருக்கிறது மிகமிக தொல்லை கொடுக்கக்கூடியதாகும். பலசுக்காக ஒரு மணி நேரம் காத்துக் கிடக்கவேண்டியிருக்கிறது. சாப்பாட்டுக் கடைக்குப் போனால் அங்கும் இரண்டு மணி நேரம் காத்துக் கிடக்கவேண்டியிருக்கிறது. வெளியூர்களிலிருந்து அநேகம் நண்பர்கள் வருகிறார்கள். புது அங்கத்தினர்களோடு எவ்வளவோ பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கு வந்து சட்டசபை நடவடிக்கைகளை கவனிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல்

[Sri K. R. Nallasivam]

[3rd May 1957]

போகிறது. ஆளுக்கு ஒரு ஆள் என்ற முறையிலிருக்கிறது. இதை ஏன் இங்கு கொண்டு வந்தார்கள்? அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? முக்கியமான காரணங்கள் ஏதாவது உண்டா என்று பார்த்தால் இதில் அடிப்படையான, முக்கிய நோக்கம் இருக்கவேண்டும் என்றே நம்புகிறேன். வரப்போகும் பட்ஜெட் காலத்தில் நாட்டு மக்களால் ஏற்படக்கூடிய எதிர்ப்பை சமாளிக்கத்தான் மெளண்ட் ரோடிலிருந்து கோட்டைக்கு சட்டசபையைக் கொண்டு வந்தால் வசதியாய் இருக்குமென்று நினைத்தார்களோ, தெரியவில்லை. பொது மக்கள் சார்பிலும், அந்தப் பக்கம், இந்தப் பக்கம் உள்ள அங்கத்தினர்கள் சார்பிலும் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த சட்டசபையை திரும்ப அங்கேயே கொண்டு போய் விடுங்கள் என்று. அங்கிருந்து இங்கு வரவேண்டுமானால், பஸ் கிடைத்தால் தான் உண்டு. எங்களுக்குக் கார் இல்லை. பஸ் கிடைக்காவிட்டால் குடுகுடுவென்று நடக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. தார் ரோடில் நடந்து வரும் பரூ பெரும் பாடாயிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் கவனிக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக இன்று விவசாயிகள் பகுதியில் பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட இருக்கிறது. அதன் அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்று அரசாங்கமும் நாமும் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு, உடனடியாக ஒரு ஏற்பாட்டை செய்யாவிட்டால் குறுகிய காலத்தில் பெரியதோர் எதிர்ப்பை அரசாங்கம் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கும். திட்டவாட்டமான நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்யாவிட்டால் இதனால் பல பல தொல்லைகள் வந்து கொண்டே இருக்கும். இச்சத்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு விவசாயி. நியாயவாரச் சட்டத்திற்குச் சம்பத்தில் கோர்ட்டில் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. கை வாரம் நாட்டுவாரம் என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் ஒன்றுதான். ஏறத்தாழ இவைகளெல்லாம் ஒன்றுதான் என்பதை மந்திரியவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டால் மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். இந்தச் சிக்கல்கள் எல்லாம் தீருவதற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். உணவுப் பொருள்களின் பற்றாக்குறையால், உணவுப் பொருள்களின் விலை விஷம்போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால், சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் அர்த்தம். நாம் பார்க்கிறோம், முந்தா நான் வி.டி.கே. பேசும்போது சொன்னார்கள், 63 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று மாகாண சர்க்கார்கள் எதிர்ப்பார்த்ததில் 40 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களைக்கூட சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏன் முடியவில்லை? அதற்கு காரணம் என்ன? இன்று விவசாயப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய தகராறுகளுக்குக் காரணம் என்னவென்றால், பூர்ணத்துவம் இல்லாத சட்டங்கள் தான் காரணம், விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் ஒன்று செய்து விடக்கூடியது. தண்ணீர் தீர்வையை எடுத்துக்கொள்வோம். 'பத்து வருடங்களாக நாங்கள் அதைச் செய்திருக்கிறோம், இதைச் செய்திருக்கிறோம்' என்கிறார்கள். டி. எஸ். ராமஸ்வாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், சிறிய சிறிய விஷயங்களை வைத்துக்கொண்டு பெரிது படுத்துகிறார்கள் என்று. அது சரியே. நான் முக்கியமாக எடுத்துக்கூற விரும்புவது என்னவென்றால், தண்ணீர் தீர்வையை மாகாண அடிப்படையில் ஒரே மாதிரியாக மாற்றி வைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு என்ன முட்டுக் கட்டையிருக்கிறது. கால்வாயிலோ, ஆற்றிலோ நூறு நாட்கள் பாய்வதற்கு தண்ணீர் இருந்தால், நூறு நாட்கள் பாய்ச்சினால், அப்படியுடன் இடங்களுக்கு ஒரே மாதிரி தண்ணீர் தீர்வை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும். கோதாவரியானாலும், பவானியானாலும், பவானிசாகரானாலும், எல்லாவற்றிற்கும் சர்க்கார் ஒன்றுதான். இவ்விஷயத்தில் ஒரேமாதிரியாக இல்லாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் சொல் கின்ற காரணம், அது சோழன் காலத்தில் கட்டியது, இது காலங்காலம் காலத்தில் கட்டியது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இது போன்ற பதில்கள்தான் தரப்படுகிறது. இந்தத் தண்ணீர் தீர்வை விஷயமாக உடனடியாக கவனித்தால் சர்க்காருக்கு லாபமும், பொதுமக்களின் நலனாக்காகவும் இந்த முறை நல்ல முறையிலும் மாற்றி வைக்கவேண்டும். இன்னொரு அடிப்படையான விஷயம். லேயர் பவானி பிரதேசத்தில் இன்றைக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தண்ணீர் தீர்வை சாதாரணமானதல்ல.

3rd May 1957]

[Sri K. R. Nallasivam]

நேற்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் தயவில் ஒரு சினிமா பார்க்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. லோயர் பவானியைப் பற்றியது. பார்க்க பெருமையாய் இருந்தது. நம் ஜில்லாவில் ஒரு பெரிய அணைத் திட்டம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது, என்று. எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே பசுமை. எனது நெஞ்சம் மகிழ்ச்சியால் விம்மியது. ஆனால் நேரடியான நிலமை வேறு. அடிமைத்தனம் ஒழிந்து போகும், அதிகார வர்க்கம் ஒழிந்து போகும், சர்வாதிகாரம் ஒழிந்து போகும் என்றெல்லாம் கனவு கண்டுகொண்டு அன்று தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டோம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பதினாறு பேர்களுடைய மாடுகளை மணியக்காரர் விரட்டிக்கொண்டு போனார், வரி கொடுக்கவில்லை என்று. இதை ரெவின்யூ மந்திரியவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். இதை உணர் மந்திரிகள் மறக்கிறார்கள். அங்கு பெரிய சிளர்ச்சி ஏற்பட இருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் தீர்வையை மீதியுள்ள இடங்களைப் போன்று குறைக்கவேண்டும். அங்கு தண்ணீருக்கு ஏக அடிதடி. அந்தந்த இடங்களுக்கு ஏற்ப தண்ணீர் தீர்வையைக் குறைக்கவேண்டும், நியாயமான அளவில். அடுத்த படியாக ஒரு விஷயம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சமீப காலத்தில் சர்க்கார் ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறது, பம்பு செட்டுகள் விஷயமாக. லோயர் பவானி பிரதேசம், சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள சில பிரதேசங்கள், பவானி ஓரத்திலுள்ள தோட்டக்கால் முதலிய இடங்களில் பம்பு செட்டுகள் வைக்கக் கூடாதென்று சர்க்கார் ஓர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து போட்டார்களா? அல்லது கடந்த காலத்தில் அவர்களில் சில நண்பர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுப் போட்டார்களா? லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் இப்பொழுதே தண்ணீருக்கு ஏக அடிதடி நடக்கிறது. பல கேஸ்கள் கூட நடக்கிறது. இதைப் பார்த்தால் இனி அங்கு பயிர் கூட செய்யக் கூடாதென்று உத்தரவு போட்டாலும் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. பம்பு செட்டுகள் வைக்கக்கூடாதென்று உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தேசத்தில் 63 லட்சம் ஏக்கரான நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நீளைத்ததில் 40 லட்சம் ஏக்கரான நிலங்களைக் கூட சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியாமல் இருப்பதற்கு, சர்க்காரின் இப்படிப்பட்ட பயித்தியக்காரத்தனமான உத்தரவுகள்தான் காரணமாகும். சிலர் பம்பு செட்டை வைத்துக் கொள்ள பரிமஷன் வாங்கிக் கொண்டு எல்லாத் தண்ணீரையும் அவர்களே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். உணவு உற்பத்தி பெருகத்தான் வேண்டும். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். அடுத்த படியாக, வேலை நிலவாத திண்டாட்டம். அதைத் குறித்து கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்கத்தில் ஒரு வார்த்தை கூட கிடையாது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம், சாதாரணமான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அல்ல. படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் தெருத்தெருவாய் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் வேலை இருக்கிறது என்ற செய்தி வந்தால் போதும் 10 பேர் தேவையானால் ஆயிரம் பேர்கள் போய் குவிகிறார்கள். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து பிற்பாடாவது ஏதாவது புதிய மாறுதல் இருக்கிறதா என்றால் கிடையவே கிடையாது. இதை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது நாம் கவர்னரின் பிரசங்கத்தை எப்படி பாராட்ட முடியும்.

அடுத்தபடியாக இன்று தரிசு நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு ஏராளமான நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. சமீபத்தில் சேலத்தில் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டது, தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து அதை பயிர் செய்து உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டுமென்று. ஆரம்ப சூரத்தனமாக இவ் உத்தரவை போட்டார்கள். இப்போது அதில் ஒரு முன்னேற்றமும் இல்லாமல் ஆரம்ப கதையாகவே இருக்கிறது. இதே மாதிரிதான் கீழ் பவானி தாலுக்கா மலைச்சார பகுதியில் 2,000, 3,000 ஏக்கர்கள் தரிசாக இருந்தது, அதை பலருக்குப் பகுத்துக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்னும் அதற்கு பட்டா கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இவை உடனே செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி கொண்டுவருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார்

[Sri K. R. Nallasivam]

[3rd May 1957]

உடனே தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்தச் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதியெல்லாம் செய்து கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பெரியசாமி அவர்களும் சர்க்கார் வீட்டுவசதியெல்லாம் செய்து கொடுத்திருப்பதை குறை கூறுகிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் இருக்கிற எந்த கிராமங்களிலும் யாதொரு விதமான முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. எந்த கிராமத்திலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைகளை உயர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஏதாவது ஒரு உருப்படியான காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். இதற்காக ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் நல்லதுதான். இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு கொடிய செய்தி என்ன வென்றால் லோயர் பவானியில் சுமார் 1,400 வீடுகள் கட்ட உதவி செய்யப்பட்டது. மேலும் சுமார் 3,000, 4,000 வீடுகள் நீரினால் விழுந்துவிட்டது, இன்றைக்கு அதில் குடியிருந்தவர்கள் பக்கத்திலுள்ள பாறையிலும் பக்கத்திலுள்ள சந்து பொந்துகளிலும் வசித்து வருகிறார்கள். இதற்கு ஒரு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து வேண்டிய காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri A. V. P. ASATHAMBI :** அவைத்தலைவர் அவர்களே, பதினெந்து பகுதிகளைக்கொண்ட கவர்னர் அவர்களின் பேருரை எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளத்தக்கதாகவோ, ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவோ அமையவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களின் பேருரை என்பது அந்த வருடத்தில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை பெரும்பாலும் மேற்கொள்ளப்போகிறது என்பதை மேலெழுந்தவாரியாக எடுத்துக்காட்டுகிற ஒன்றாகும். அந்த பேருரையில் மிக முக்கியமான பல பிரச்சனைகள் சேர்க்கப்பட்டதது மிக மிக வருந்தத்தக்கது. குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமான இந்த நாட்டில் அதிகமாக வளர்ந்து வருகிற பிச்சைக்காரர்களையும் எண்ணிக்கையை ஒழிப்பதற்கு, அவர்களுடைய தொல்லைகளை அகற்றுவதற்கு இந்த சர்க்கார் எந்தவிதமான திட்டமும் தரவில்லை. இரண்டாவதாக இன்றைக்கு நம் நாட்டு மக்களுடைய கவனத்தில் அதிகமாக இருந்தவரும் இலங்கை வரம் தமிழர்களின் நிலமை, இன்றைக்கு அவர்களையும் பிரச்சினைக்கு அதில் எந்தவிதமான திட்டமும் தரப்படவில்லை. மூன்றாவதாக சுயமரியாதை திருமணம் சட்டப்படியாக செல்லுபடியாகாதது என்று உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருந்தும், இதைப்பற்றி இதற்குமுன்னுள்ள சபையில் பல தடவை இதைப்பற்றிய சபை உறுப்பினர்கள் விவாதம் செய்யப்பட்டிருந்தும் கூட அதை இதில் சேர்க்கப்படாதது மிக மிக வருந்தத்தக்கதாகும். சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற 15 பகுதிகளையும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதா என்று பார்த்தால் அதற்கு அதில் எதுவுமில்லை. இரண்டாவதாக உள்ள பகுதியில் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், இந்த நாட்டில் கழிந்த கால தேர்தல் நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் அமைதியாகவும் அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகள் இல்லாமலும் பாரபட்ச மற்ற தன்மையில் நடந்ததாகவும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றையும் நாம் ஆராய்ச்சி பண்ணிப் பார்த்தால் அவ்விதம் நடைப்பெறவில்லை என்பதை நாம் தெள்ளத்தெளிய உணரமுடியும். பாரபட்சமற்ற முறையில் தேர்தல் நடந்ததா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை என்பதை நிச்சயமாக கூற முடியும். உலகத்திலுள்ள மற்ற ஜனநாயக நாடுகளில் எல்லாம் தேர்தல் காலத்தின்போது ஆளுகிற கட்சியிலுள்ள அமைச்சர்கள் அமைச்சர் பதவியில் இருந்தாலும்கூட அவர்கள் தேர்தலுக்கு சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ எந்த விதமான காரியங்களிலும் எந்தவிதமான செயல்களிலும் ஈடுபடுவது கிடையாது. ஆனால் உண்மையில் தேர்தலின் போது ஆட்சி பீடத்திலுள்ள அமைச்சர்கள் மக்களிடத்திலே வோட்டுகளைக்கேட்கின்ற முறையில் பல உறுதி மொழிகளை கொடுத்தார்கள். உதாரணமாக சொல்ல வேண்டுமானால் என். ஜி. ஒ.க்களுக்கு அலவன்ஸ் உயர்வை தேர்தல்காலத்தின்போது தான் கூட்டினார்கள். அதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய கோரிக்கை இந்த அரசாங்கத்தின் முன் இருந்தம்கூட அதற்கு ஒன்றும்

3rd May 1957]

[Sri A. V. P. Asaithambi]

செய்யப்படுவதில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை பரிபூரணமாக நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்கிற அக்கரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் உண்டு. தேர்தல் காலத்தில் மாத்திரம் இவ்விதம் உறுதி மொழிகள் கொடுக்கக்கூடாது. ஆனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர்கள் வோட்டு கேட்பதற்காக இவ்விதமான ஜனநாயக விரோதமான செயல்களில் இறங்கினார்கள் என்பதை கூறவிருப்புகிறேன். அடுத்தபடியாக மந்திரியாக இருந்தவர்கள் மந்திரி என்ற தோரணையோடு மக்களிடத்தில் அணுகி வோட்டு கேட்டார்கள். எல்லா உறுதிமொழிகளையும் அளித்தார்கள். முதல் மந்திரியாக இருக்கிற காமராஜ் அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.லி. வரைக்கும் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று தேர்தல் காலத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாதிரி அமைச்சர்கள் எல்லாம் உறுதி மொழிகொடுத்ததின் காரணமாகத்தான் அவர்கள் வோட்டு பெற முடிந்தது. இதல்லாமல் பல இடங்களிலும் பல அசம்பாவிதங்களும் பாரபட்ச தன்மையும் சில அதிகாரிகளிடத்தில் காண முடிந்தது. வாக்குகளில் வாக்காளர்களை ஏற்றிக்கொண்டு போய் வோட்டுபோட செய்தார்கள்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் காலையிலே சொன்னேன். அந்த மாதிரி சம்பவங்கள் ஏதாவது நடந்திருந்தால் அதற்கென்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற தேர்தல் ட்ரிபூனல் (Tribunal)லில் சென்று கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அசம்பாவிதங்கள் பல இந்த தேர்தலில் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன என்று நிரூபிப்பதற்கு ஆதாரமாக எந்த வருடத்திலேயும் இல்லாதபடி இந்த தேர்தல் ட்ரிபூனலில் (Tribunal) சட்டமன்ற தேர்தல் சம்பந்தமாக இதுவரை 16 மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதல்லாமல் லோக் சபை தேர்தல் சம்பந்தமாக நான்கு மனுக்களும் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

MR. SPEAKER. : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மன்னிக்கவேண்டும். மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தால் அதை ருசுவாக சொல்லமுடியாது. தயவுசெய்து அதைப்பற்றி பேசவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இந்த மாதிரி ஊழல்கள் இருந்தாலும் கூட அமைதியான முறையில் தேர்தல் நடந்தது என்றால் அதற்கு காரணம் பொதுமக்கள் மாத்திரமல்ல பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கையில்லாத எங்களை போன்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Sir, on a point of information.

MR. SPEAKER : The hon. Member can ask for information after the hon. Member Sri Asaithambi finishes his speech.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இந்த தேர்தல் அசம்பாவிதமற்ற முறையிலும் பாரபட்சமற்ற தன்மையிலும் நடந்திருக்குமானால் இன்று எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருக்கிற நாங்கள் இன்று ஆளும் கட்சியினராக மாறியிருப்போம். அந்த அளவிற்கு ஒழுங்கினங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஆகவே கவர்னர் அவர்கள் பேருரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இரண்டாவதாக மொழிவழி வாரியாக ராஜ்ய புனரமைப்பு ஏற்பட்டபோது மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாகவும், சுலபமாகவும் மிக சுமுகமாகவும் நடந்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது அல்ல. இன்றைக்கு நடைபெற்ற கேள்வி நேரத்தின்போது பார்த்தோம். நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பதிலில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் சுமுகமாக நடந்தேறியிருக்கிறது என்றே மகிழ்ச்சிகரமாக நடந்தேறியிருக்கிறது என்றே சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அது அமையவில்லை. மொழிவழி மாகாண புனரமைப்பு

[Sri A. V. P. Asaithambi]

[3rd May 1957]

இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. பரிபூரணமான அளவிற்கு அது மகிழ்ச்சி கரமானதாக இல்லை. வேண்டுமானால் கோரல்கள் மகிழ்ச்சிகொள்ளலாம். ஆந்திரர்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கலாம், கர்நாடகக்காரர்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கலாம், ஆனால் நிச்சயமாக தமிழர்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கவே முடியாது. நாம் இழந்த தேவிகுளம் பீர்மேடு பகுதிகள் நமக்கு திரும்ப கிடைக்கிற வரையிலும் தமிழர்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்க முடியாது. ஆனால் நான் கோரல்களுக்கும் ஆந்திரர்களுக்கும் கர்நாடகக்காரர்களுக்கும் விரோதம் உண்டாக்க வேண்டும் என்கிற நிலையில் பேசுவதாக நினைக்க வேண்டாம். எனக்கு அந்த நினைப்பு கிடையாது. நான் பிறந்து வளர்ந்த தமிழ் பரம்பரைக்கும் அந்த எண்ணம் கிடையாது. நாம் மற்றவர் களைவிட பெருந்தன்மையாக இருக்கிறோம் என்று எடுத்துக்காட்டுகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மேன்மை தங்கிய கவர்னர் ஜான் அவர்கள் கோர நட்டை சார்ந்தவராக இருந்தும் அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் அது நம் பெருந்தன்மையைத்தான் காட்டுகிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் கிருஷ்ணராவ் அவர்கள், கர்நாடக நட்டை சார்ந்தவராய் இருந்தும் அவரை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் அதுவும் நம் பெருந்தன்மையை காட்டுகிறது. அது மாதிரியல்ல நமது இந்த சபையின் உதவி தலைவர் பக்தவத்சல நாயுடு அவர்கள் ஆந்திர நட்டை சார்ந்தவராய் இருந்தும் அவரையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் அதுவும் நம் பெருந்தன்மையை காட்டுகிறது.

மேலும் சென்னை மாகாணத்தின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் நமது பெருந்தன்மைக்கு இன்னும் பல உதாரணங்கள் கிடைக்கும். மான்போர்டு சீர்த்திருத்தத்தைப்பற்றி அறிந்தவர்களுக்கு இது நன்றாக தெரியும்.

1921-ம் ஆண்டில் இந்த சென்னை மானிலத்தில் திரு சுப்பராய்வு ரெட்டியார் முதல் மந்திரியாக இருந்தார். அவர் ஒரு ஆந்திரர். அதற்கு பிறகு பனகல் அரசர் முதல் மந்திரியாக இருந்தார். அவரும் ஒரு ஆந்திரர். அதற்குப்பால் நம்முடைய திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். அவர் தமிழகை இருந்தபோதிலும் பனகல் அரசர் கருத்துக்கும் விருப்பத்திற்கும் மாறாக நடந்துக்கொள்ளமாட்டார். அவருக்குப் பிறகு ஸ்ரீ பொல்லிவி முனுசாமி நாயுடு அவர்கள் பதவிக்கு வந்தார். அவரும் ஒரு ஆந்திரர். அவருக்குப்பின்னால் பொப்பிலி அரசர் முதல் மந்திரி ஆனார். அவரும் ஆந்திரர். அதற்குப்பால் திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியானார். அவரை தமிழர் என்று சொல்லமுடியாது. அதனால் அவரை நாடற்றவர் என்று சொல்வதாகக் கருதவேண்டாம். அவர் எல்லா நாடுகளுக்கும் உரியவர். அடுத்தாற்போல் திரு. பிரகாசம் முதல் மந்திரி ஆனார். அவரும் ஒரு ஆந்திரர். அதற்குப் பிறகு திரு. ஒமந்தூர் சாமசாமி ரெட்டியார் வந்தார். அவரும் ஒரு ஆந்திரர். அடுத்தபடியாக திரு. குமாரசாமிராஜா வந்தார், அவரும் ஒரு ஆந்திரர். அதற்குப்பிறகு கடைசியாக இப்போழுது முதல் அமைச்சர் ஆக இருப்பவர் பச்சைத்தமிழரான திரு. காமராஜர். (ஆரவாரம்). இந்தமாதிரி தமிழரான திரு. காமராஜர் தேவிகுளம் பீர்மேடு பகுதிகளை மீட்டித்தருவதாக உறுதி கூறினார். இதை சட்ட மன்றத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகள் தமிழர்களுக்கு வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றினார். ஆனால் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. தேவிகுளம் பீர்மேடு பகுதிகள் பெற்றால்தான் மகிழ்ச்சி ஏற்படுமேதவிர மற்றப்படி மகிழ்ச்சி கிடையாது. குளமாவது, மேடாவது எங்கே இருந்தால் என்ன என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. திரும்பப்பெற்றுக்கொள்வதற்கு எல்லாவித முயற்சியும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேவிகுளம் பீர்மேடு பகுதிகளை பெற இரண்டு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று ஒரு தேர்தல் மூலமாக அப்பகுதிகளை அடைய முயற்சித்தல். மற்றொன்று கோரலாவி லுள்ள கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் மூலம் அடைய முயற்சிப்பது.

சென்ற ஆண்டில் பிப்ரவரி 20ம் தேதி நடந்த சர்வகட்சி போராட்டத்தில் தமிழ் நாடு கம்யூனிஸ்டு கட்சிகூட கலந்துகொண்டது. அவர்களுடைய கட்சிதான் இப்போழுது கோரலத்தில் ஆட்சி புரிகிறது. ஆகவே அக்கட்சி

3rd May 1957] [Sri A. V. P. Asaithambi]

அங்கத்தினர்கள், பீர்மேடு, தேவிசுளம் பகுதிகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வாழ்க திராவிடம் என்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாகாண கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையிலிருந்து சில முக்கியமான விஷயங்களை நான் சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தவிர நமது அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி அவர்கள் இன்று கன்னியா குமரி சென்னை ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்த பிறகு கடுமையான வரிகள் அதாவது இன்கம் டாக்ஸ், செஸல் டாக்ஸ், செஸ் முதலிய வரிகள் விதித்திருக்கிறார்கள், அம்மாதிரியான வரிகள் விதிப்பது கூடாது, இதற்குமுன் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு காசு கூட வரி இல்லை என்று அவர் குறிப்பிட்டார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of order, Sir, I never said so.

* **SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** நமது புதுக்கோட்டை சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைத்த பிறகு செஸல் டாக்ஸ், இன்கம்-டாக்ஸ், செஸ் முதலிய வரிகளை போடுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் ஏராளமான வரிகளை போடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைக்கப்படாத போது, நல்ல பாதைகள் கிடையாது, தார்போட்ட ரோடுகள் கிடையாது ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பது கிடையாது. கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யம் கொடுப்பது கிடையாது. ஆனால் இப்பொழுது வரிகள் விதித்த போதிலும், மேற்சொன்ன சலுகைகளெல்லாம் கொடுக்கப்படுகின்றன. தனி ராஜ்யமாகவும் சின்ன சமஸ்தானங்களாகவும் இருக்கும் போது எந்தவித சீர்த்திருத்தமும் செய்வது முடியாத காரியம்.

கடந்த வருஷத்தில் புயலின் காரணமாக அரசாங்கம் ஏராளமான 5 p.m. பணத்தை செலவழித்தது. கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ராமநாத புரம், புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், முதலிய இடங்களுக்கு ஒடோடியும் வந்து நிவாரண வேலைகளை நேரில் கவனித்தார்கள். புதுக்கோட்டைக்கும் விஜயம் செய்தார்கள். தலைக்கு ரூ. 30 வீதம் இடிந்த வீடுகளை பழுது பார்ப்பதற்கு உதவி செய்தார்கள். இருந்தபோதிலும், வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இன்னும் வீடு கட்டமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வரண்ட பிரதேசம் அல்லது வானம் பார்த்த பிரதேசங்களில் அம்மாதிரி நிலைமை இருந்துவருகிறது. அரசாங்கம் நல்ல முறையில் தான் உதவி அளித்தார்கள். இருந்தபோதிலும், ஜனங்களுடைய கஷ்டத்தை அவ்வளவாக நிவர்த்திக்க முடியவில்லை. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பல வீடுகள் இன்னும் சீர்ப்படுத்தப்படவில்லை என்பதைப்பற்றியும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் 1950-ல். . . .

MR. SPEAKER : As it is now already past five, the hon. Member will resume his speech to-morrow.

The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. to-morrow.

The House then adjourned (5-02 p.m.)

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

49. Notification issued with G.O. Ms. No. 360, Agriculture (Food Production), dated 30th August 1956, amending clause 3 (d) of the Madras Land Utilization Order, 1955.

50. Governor's Address (circulated to all the Members of the Legislature on 1st May 1957).